

D 2384 E - 1,50€ - PROSINAC/DEZEMBER 2015 - BR./NR. 12 (357)

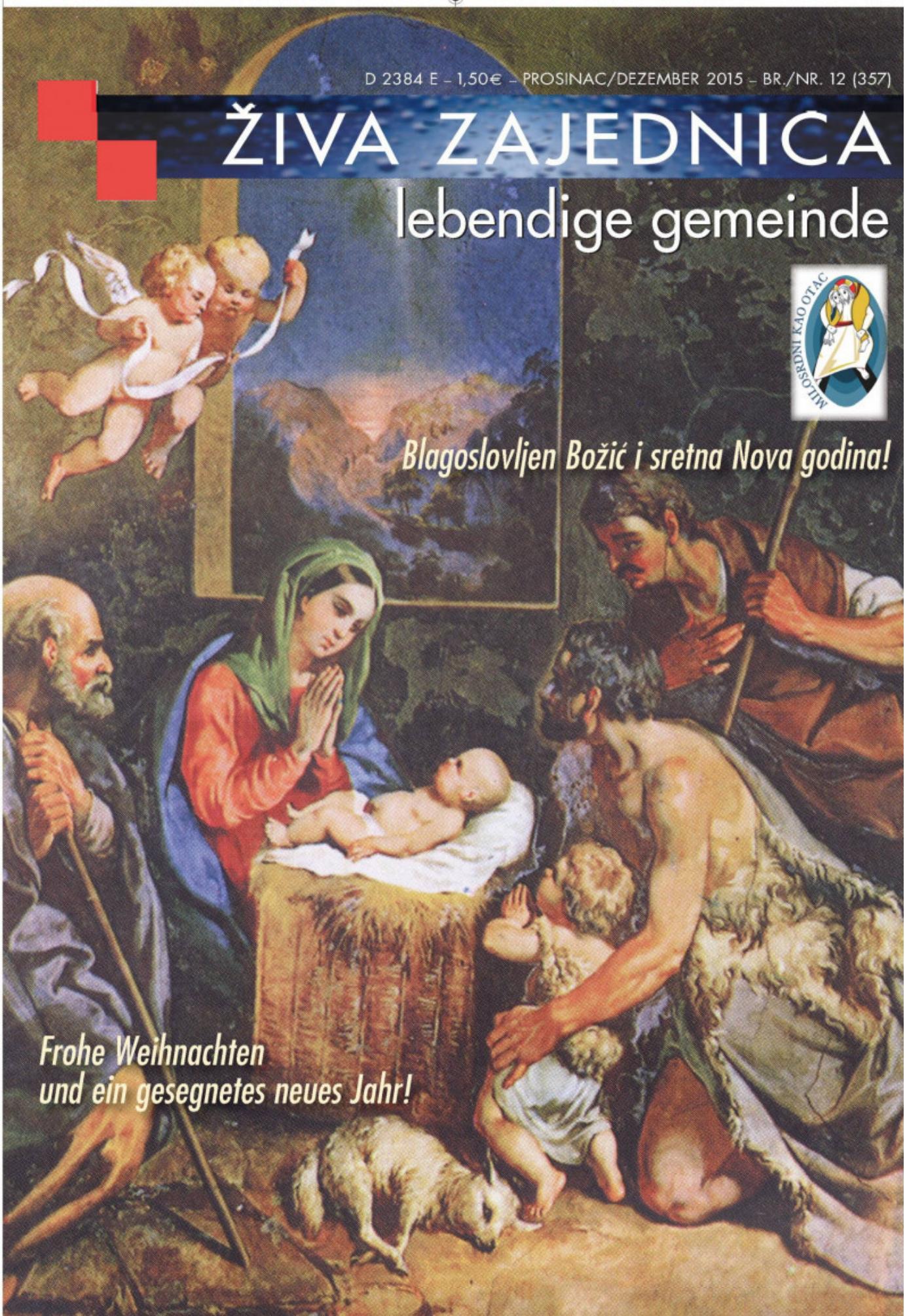
ŽIVA ZAJEDNICA

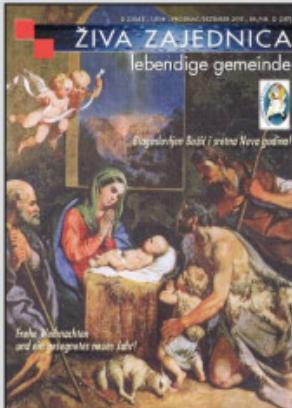
lebendige gemeinde

Blagoslovjen Božić i sretna Nova godina!

*Frohe Weihnachten
und ein gesegnetes neues Jahr!*

Naslovnica:

Poklon pastira, slika na stranu
Nadbiskupskog doma u Đakovu

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj

Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824

E-Mail:
zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
Pfr. Ivica Komadina

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
Pfr. Ivica Komadina, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, Kristina Kovačević,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout & Bild-
bearbeitung:
Ljubica Marković-Baban

Tisk/Druck:
DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja pretplata s poštarnicom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-

Bankverbindung:
VDD/Kroatenseelsorge in Deutschland
IBAN:
DE03 7509 0300 0006 4989 73
SWIFT-BIC: GENODEF1M05

18. SMOTRA CRKVENIH ZBOROVA

DARMSTADT, 21.11.2015. – ODRŽANA SMOTRA ZBOROVA DJECE I MLADIH

Zbor Hrvatske katoličke misije Darmstadt

Zbor Hrvatske katoličke misije Nürnberg

Zbor Hrvatske katoličke misije Mittelbaden-Karlsruhe

Zbor Hrvatske katoličke misije Ludwigshafen

U OVOM BROJU

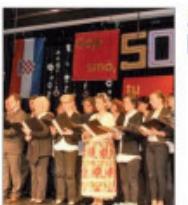
● DARMSTADT

18. smotra
crkvenih
zborova
u Njemačkoj

str.

6

● FRANKFURT AM MAIN

50. obljetnica
hrvatske župe

str.

10

● FRANKFURT AM MAIN

IV. susret
hrvatskih
studenata
u Njemačkoj

str.

8

IZ CRKVE U SVIJETU

Papa Franjo u Africi

Papa je na svome 11. inozemnom apostolskom putovanju u Africi pohodio Keniju, Ugandu i Srednjeafričku Republiku.

4

IZ CRKVE U DOMOVINI

Bl. Alojzije Stepinac - zajedništvom
do službenog proglašenja svetim

5

MÜNCHEN

Pedeset godina crkvenog zbora

15

BIBLIJSKI PASTORAL: mr. A. Jelićić

Dom

Dom Svetе obitelji je dom obiteljskog zajedništva Marije, Josipa i Isusa.

12

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

Pfr. I. Komadina: Das Weihnachtsfest
und der Nahe Osten

13

Bog se ljudima približio u malenosti i nježnosti Djeteta da bi im pokazao ljubav i milosrđe. To pokazuje i Crkva u Izvanrednoj svetoj godini Božjeg milosrđa.

Božje milosrđe – izvor nade

Ovih je dana u Hrvatskoj katočkoj misiji u Darmstadtu održana, već tradicionalna 18. smotra crkvenih zborova iz hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj, na kojoj je nastupilo 14 zborova djece i mladih. Smotra je organizirana zajedničkom suradnjom Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta i HKM-a Darmstadt. Bilo je lijepo vidjeti veliki broj djece i mladih koji zdušno pjevaju duhovne skladbe. Predvodeći svečano misno slavlje u crkvi sv. Fideliša, voditelj HKM-a Darmstadt, fra Nedeljko Brečić, istaknuo je kako djeца i mlađi okupljeni na smotri svojim lijepim i ugodnim glasovima razveseljuju ne samo srca ljudi, nego i srce Božje.

Valja podsjetiti i na ovih dana održani 4. susret hrvatskih studenata iz Njemačke, u Frankfurtu, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda. Susret je vodio hrvatski isusovac iz Zagreba, o. Ivan Ike Man-

durić. U toj je prigodi održao nadahnuto predavanje pod nazivom „Emanuel, živi Bog i prijatelj, poznavatelj duše i obnovitelj života“. Svjedočeći o svom životnom putu, istaknuo je kako čovjek tek u suradnji s Bogom istinski funkcionira i sebe spoznaje. „Čovjek je ono što treba biti tek kad je s Bogom i jedino na taj način može biti ono što treba biti u punini.“

A upravo je vrijeme Božića darovano vrijeme kako bismo na poseban način to mogli osjetiti i posvjedočiti. Bog se ljudima približio u malenosti i nježnosti Djeteta da bi im pokazao ljubav i milosrđe. To na poseban način pokazuje i Crkva u Izvanrednoj svetoj godini Božjeg milosrđa, koja je započela na svetkovinu Bezgrešnog začeća, 8. prosinca 2015., a završit će 20. studenoga 2016., na svetkovinu Krista Kralja svega stvorenoga.

Neka je svima blagoslovjen Božić i 2016. godina! **Urednik**

Iz delegatove Poruke

Božić i Bliski Istok

Sv. Luka evanđelist nije забиљежио koliko dana su Marija i Josip putovali od Nazareta u Betlehem. Kako je Marija bila trudna, vjerujemo da je Isusovim roditeljima trebalo više od pet dana da prijeđu tu udaljenost. Ne znamo je li u Nazaretu živjelo još muškraća koji su bili iz „Davidove kuće i loze“ i koji su također odlazili iz Nazareta u Betlehem da se odazovu zapovijedi cara Augusta o „popisu pučanstva u svoj zemlji“, ali vjerojatno jest, možda netko od Josipove braće ili uže rodbine. Pretpostavljamo da Marija i Josip nisu sami putovali u Nazaret, ali vjerujemo da je Marija bila jedina trudnica na tom putu i da joj nije bilo lako propješaći tolike kilometre. I kako to obično biva, uz sve nedade petodnevног napornog hodanja, došla je i nedaka da u gostionici – ne bijaše mjesto za njih. Ovih prošlih mjeseci gledali smo nepregledna mnoštva izbjeglica, među njima bezbrojne majke s malom djecom, koja u kolonama, pješice, po blatu,

hladnoći, gladni i žedni koraju prema zemljama zapadne Europe u potrazi za boljim životom. Većina njih bježe od rata, gladi, smrti, bore se za goli život. Ne stižu ni razmišljati o sutra, o svemu što ih čeka u „obećanim zemljama“. Nisu svjesni da ni u tim zemljama ne teče med i mlijeko.

Sve češće se pitamo: što će biti sutra, kako će nam biti sljedeće godine, ili sljedećih godina? Mnogi kažu da je zakazala politika. Nas kršćane s pravom muči pitanje: je li zakazala kršćanska Europa? Jesmo li mi kršćani u cijeloj priči bili uvijek na visini svog kršćanskog zadatka? Koliko smo mi zakazali?

Božić je pred nama. Božić je blagdan mira, blagdan blizine Boga čovjeku. Molimo da nam ovo godišnje slavlje Božića još više posvijesti neizrecivu brigu Božju za čovjeka i cijeli svijet, koji nas toliko voli da nam je „u punini vremena poslao Sina svoga radi nas ljudi i radi našega spasenja“.

Na dobro nam došao Božić, sveto porođenje Isusovo!

Vaš vlc. Ivica Komadina, delegat

Odložite oružje, iskorijenite siromaštv!

Papa je na svome 11. inozemnom apostolskom putovanju u Africi pohodio Keniju, Ugandu i Srednjeafričku Republiku.

Papa Franjo 25. studenoga krenuo je na put prema Africi, na svoje 11. inozemno apostolsko putovanje. Bio je to prvi posjet 78-godišnjega Pape afričkome kontinentu, na kojemu se odlučio posjetiti tri države: Keniju, Ugandu i Srednjeafričku Republiku. S rimskoga Fiumicina Sveti Otac odletio je u Nairobi gdje ga je dočekao predsjednik Uhuru Kenyatta, a u petak 27. studenoga je na dva dana oputovao u susjedu Ugandu. Na kraju je posjetio Srednjeafričku Republiku u koju je stigao u nedjelju 29. studenoga, te se i tamo zadržao dva dana, a njegovo slijetanje u glavni grad Bangui i prije dolaska bilo je pod znakom pitanja zbog teškoga političkog stanja. Kao što je uobičajeno na ovakvim apostolskim putovanjima, koja su i teška i zahtjevna, pred papom Franjom bio je intenzivan program u sve tri države u kojima se, već prema protokolu, susretao s predsjednicima država, diplomatima, predstavnicima političke vlasti, gospodarstvenicima i ljudima iz kul-

ture i obrazovanja. Jednako tako, održao je više ekumenских i međureligijskih susreta, ali je u središtu svakoga takvoga putovanja susret, to jest zajedničko misno slavlje s katoličkim vjernicima. U kenijskome Nairobiju posebno se isticala misa na sveučilišnom kampusu, ali i govor u sjedištu programa za zaštitu okoliša Ujedinjenih naroda (UNEP). Prije nastavka putovanja u ugandski glavni grad Entebbe papa Franjo posjetio je siromašnu četvrt Kangemi u kojemu u gotovo ne-ljudskim uvjetima živi oko 100 tisuća stanovnika. Potom se na stadionu Kasarani susreo s mladima, a nakon toga s kenijskim nadbiskupima. No, ono što je privuklo pozornost medija i prije nego je Papa započeo svoj posjet Africi bilo je teško političko stanje u Srednjeafričkoj Republici, a mediji su prenijeli i podatak da je na putu u Afriku zrakoplov s Papom, njegovim suradnicima i novinarima najpoznatijih međunarodnih medija, kod prelijetanja područja kojega, prema pisani austrijskoga Kathpressa, kod li-

Papa Franjo je u Banguiju otvorio Sveta vrata katedrale, devet dana prije početka Jubileja milosrda

stanju u jednoj sigurnoj kući o kojoj se tek kaže da pripada jednoj redovničkoj zajednici u pokrajini Laci.

„Položite ta sredstva smrti“

U novinarskome je tekstu nemoću istaknuti sve one poruke koje su papi Franji bile na srcu tijekom ovega apostolskoga putovanja. No, u mnoštvu susreta i poruka, govora i poticaja, vidljiva je bila „zlatna nit“ koja prožima cijeli dosadašnji pontifikat pape Franje. Ako i nije istinita anegdota da je pilotu rekao da sva-kako želi u Srednjeafričku Republiku, pa ako ga tamo ne može odvesti neka mu da padobran pa će sam tamo iskočiti, ona jasno govori o nakana-ma i čvrstoj volji pape Franje da sve zemlje pohodi u skladu s dogovore-nim planom i programom. A u nedjelju 29. studenoga papa Franjo ipak nije skakao padobranom u glavni grad Bangui, ali je zato iz njega po-ručio: Odložite oružje! Doček mu i nije bio po volji – jer, osim razdra-ga-

noga vjerničkoga mnoštva, dočekali su ga i vojnici UN-a („plave kacige“), no to ga nije spriječilo da dode do onoga cilja svoga putovanja koji mu je, uz dužno poštovanje ostalim odre-dištima, ležao najviše na srcu. A to je bio baš Bangui, treće i posljednje mjesto njegovoga šestodnevoga putovanja, za koje se doista do posljednjega časa nije znalo hoće li moći posjetiti. Srednjeafrička Republika u građanskom je ratu i stanje je vrlo nesigurno, ali su zato stanovnici

pokazali što misle o Papi: dočekali su ga srdačno i s oduševljenjem, a on im je „uzvratio“ time što se cijelim putem do „prijevalne“ pred-sjednice Catherine Samba-Panza provezao u otvorenom papamobilu. I jasno je poručio: „Dolazim kao ho-dočasnik mira i predstavljam se kao apostol nade“, te je istaknuo kako vjeruje da je zemlja već na putu mira i normalizacije, unatoč poteš-koćama. Velike je nade po-ložio i u skorašnje nacionalne konzultacije u zemlji, ko-

je bi moglo dovesti do pomirenja, te je kao znak te nade predsjednici darovalo sliku bazilike sv. Petra koja je predstavljena kao gradilište. Nakon pozdravnih govora, Papa je posjetio izbjeglički logor u Banguiju u kojemu živi 3.700 izbjeglica i to već duže vrijeme bez međunarodne pomoći. O njima brinu misionari kombonijanci. U katedrali je Papa sve zaraćene strane pozvao da odlože oružje i da krenu putem mira. „Položite ta sredstva smrti; naoružaj-te se ponajprije pravednošću, ljubavlju i milosrdem“, poručio je Papa koji je na tamošnjoj katedrali, na prvu adventsku nedjelju, simbolički otvorio i sveta vrata te je tako započela i Godina milosrda koja se u ci-jelom svijetu službeno počinje slaviti od 8. prosinca. A milosrde je potrebno mnogim stanovnicima te afričke države, jedne od najsiromašnijih i najnesigurnijih na svijetu, u kojoj je Papa pozvao na borbu protiv nep-ravde i na uspostavljanje mira i pra-vednosti.

Nastavak na str. 24

Bl. Alojzije Stepinac – zajedništvom do službenog proglašenja svetim

Za nas katolike kardinal Alojzije Stepinac je blaženik te vjerujemo uskoro i od Katoličke Crkve proglašeni svetac, kazao je kardinal Josip Bozanić u Zagrebu na znanstvenom skupu „Nadbiskup Stepinac i Srbi u Hrvatskoj u kontekstu II. svjetskog rata i porača“.

Pređavanje pod nazivom „Dr. Alojzije Stepinac, the Archbishop of Zagreb on Trial by Tito's Regime, Historians and the Current Serbian Regime“ (Dr. Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački na suđenju organiziranom od strane Titovog režima) održala je dr. Esther Gitman u Zagrebu. Istaknula je kako želi uputiti na lik Stepinca u njegovu naporu da ublaži ljudsku patnju te da tako pobije optužbe protiv njega koje traju sedam desetljeća. Posebno se osvrnula na preporuku nadbiskupa Stepinca iz 1941.: „Kada dodu k vama osobe židovske ili pravoslavne vjeroispovijesti, koje se nalaze u smrtnoj opasnosti, pa zaželete konvertirati na katolicizam, primite ih, da spasite ljudske živote. Ne zahtijevajte od njih nikakvo specijalno vjersko znanje, jer pravoslavni su kršćani kao i mi, a židovska je vjera ona iz koje kršćanstvo vuče svoje korijene. Uloga je i zadaća kršćana u prvom redu spasiti ljude. Kada prode ovo vrijeme ludila i divljaštva, ostat će u našoj Crkvi oni koji budu konvertirali zbog uvjerenja, dok će se ostali, kada opasnost prijede, vratiti u svoju.“

Novi vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj

Znanstveni skup „Nadbiskup Stepinac i Srbi u Hrvatskoj u kontekstu II. svjetskog rata i porača“ održan je u Zagrebu. Skup u organizaciji Zagrebačke nadbiskupije i Hrvatskog katoličkog sveučilišta pobudilo je veliko zanimanje, te su zainteresirani ispunili dvoranu Vjenac, a skup se pratiti u dvorani 2 putem video-linka. Svrha simpozija bila je da se mimo političkih interesa, iznesu činjenice i njihovo tumačenje koje – jer slijedi znanstvenu metodu – može biti provjereno od svih koji se s njima susreću. Kardinal Bozanić je između ostalog kazao: „Za nas katolike kardinal Alojzije Stepinac je blaženik te vjerujemo uskoro i od Katoličke Crkve proglašeni svetac.“

Novoimenovani biskup - vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj mons. Jure Bogdan

Snimka: IKA

Spomen na Vukovar, Škabrnju, Saborsko

Dan sjećanja na žrtve Vukovara, Đakovačko-osječka nadbiskupija organizirala je na 24. obljetnicu pada Vukovara. Nazočili su hodočasnici iz svih krajeva Hrvatske i inozemstva koji su se došli pokloniti žrtvi Vukovara. U koloni sjećanja koja je i ove godine pošla od Opće bolnice Vukovar do Memorijalnog groblja, putem dugim 5,5 km kojim su godine 1991. prošli Vukovarci pobijeni na Ovčari, bilo je više desetaka tisuća hodočasnika. Nakon središnjeg dio hodočašća bila je misa zadušnica koju je pred tisućama hodočasnika predvodio predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, zadarski nadbiskup mons. Želimir Puljić.

Gospicko-senjski biskup Mile Bošović predvodio je misu zadušnicu u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Škabrnji na 24. obljetnicu stradanja tog mjeseta u zadarskom zaledu u Domovinskom ratu. Suslavili su brojni svećenici iz cijele Hrvatske i okupilo se više tisuća ljudi iz cijele domovine.

Brzojav sučuti u povodu terorističkih napada

Biskupi Biskupske konferencije BiH, na kraju 65. redovitog zasedanja, uputili su zajedničku poslanicu svećenicima, redovnicima, redovnicama i Božjem narodu u povodu Godine božanskog milosrda.

Komisija Caritas in Veritate Vijeća europskih biskupske konferencije (CCEE) održala je u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu susret s predstvincima katoličkih socijalnih europskih organizacija.

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije nadbiskup Želimir Puljić uputio je brzojav sučuti u povodu terorističkih napada u Parizu pariškom nadbiskupu kardinalu Andreu Vingt-Trois i predsjedniku Francuske biskupske konferencije mons. Georgesu Pontieru.

AO

DARMSTADT

Svatko je važan za Božju melodiju

Na smotri je nastupilo četrnaest zborova djece i mlađih iz hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj.

Tradicionalna 18. smotra crkvenih zborova iz hrvatskih katoličkih misija (HKM) i zajednica (HKZ) u Njemačkoj, održana je u subotu 21. studenoga, u crkvi sv. Fidelisa u Darmstadtu, u organizaciji Hrvatskoga duš-

Vaš glas je stvoren za pjesmu, slaviti Boga i veseliti druge. Vaše pjevanje proizvodi djelotvornu moć u vama sa-mima i vašim slušateljima. Stoga je pjevanje izvorni jezik svih nas, a posebice djece. Svaka naša zajednica živi

pili, kako je kazao, da budu zajedno i zajedno slave Boga, te je svima za-želio puno uspjeha na smotri. Prigodnu riječ uputio je i generalni konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Frankfurta Vladimir Duvnjak koji je po-

Svečano misno slavlje predvodio je i propovijedao voditelj HKM Darmstadt fra Nediljko Brečić

običničkog ureda iz Frankfurta na Majni i HKM Darmstadt. Na smotri je nastupilo četrnaest zborova djece i mlađih. Prije smotre služeno je svečano misno slavlje, koje je predvodio i propovijedao voditelj HKM Darmstadt fra Nediljko Brečić u zajedništvu s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicom Komadinom i još osam svećenika iz HKM i HKZ u Njemačkoj, koji su došli u pratnji zborova. Sve je je na početku uime HKM Darmstadt pozdravio o. Brečić izrazivši radost dolaskom na smotru tako velikog broja djece i mlađih, njihovih roditelja i voditelja. U propovijedi je o. Brečić istaknuo kako djeца i mlađi okupljeni na smotri svojim lijepim i ugodnom glasom razveseljuju ne samo srca ljudi, nego i srce Božje, a onaj tko pjeva dvostruko moli. Iz vaše pjesme zrači radost, ljubav i nada. Zbog toga vaš zanos koji pjesmom unosite u naše zajednice djele-lje na druge da budu radosni, Bogu i ljudima otvoreni. Vaš ugodan pjev di-ra ljudsko srce. Vaše pjevanje u zboru znak je nade i pouzdanja. U vašoj pjesmi i glazbi nalazi se skrivena tajna, koja se riječima ne može izreći.

od zajedničke molitve i pjesme. Vaš dječji zbor je blago za našu zajednicu, blago koje treba njegovati. Pjevanje je zdravo i za dušu i za tijelo. Pravi dobro raspoloženje, potiče pravilno disanje, odmara i umiruje. Uvodi nas u zajednicu, omogućuje susrete, nove spoznaje, sklapanje prijateljstva, unosi disciplinu i red u život. Vaša pjesma srca pokreće i dušu ozdravlja. Svatko od vas je glas Božje pjesme, lijeplji zvuk njegove simfonije, bio dur ili mol, tih ili glasan, ti si važan za Božju melodiju. Stoga učini da i tvoj glas odjekuje i da iz svega grla pjevaš, jer što ima ljepše negoli zajedno pjevati Gospodinu pjesmu novu, jer učini djela čudesna, kazao je o. Brečić. Misno slavlje svojim je skladnim pjevanjem uveličao zbor djece i mlađih HKM Darmstadt pod ravnateljem s. Damjanom Damjanović i uz glazbenu pratnju s. Andeleg Milas, uz sudjelovanje svih članova zborova.

Prije početka smotre sudionice i sudionike je pozdravio domaći njemački župnik vlč. Rudolph Moche koji je izrazio radost tolikim brojem djece i mlađih na smotri, koji su se oku-

sebno zahvalio hrvatskim katoličkim misijama i zajednicama u Njemačkoj na trudu, želji i volji da organiziraju ne samo crkvene svečanosti i sv. mise, nego i kulturne događaje, kao i organizaciju crkvenih zborova. Okupljene je pozdravio i konzul Generalnog konzulata Bosne i Hercegovine iz Frankfurta Dragan Bagarić. Istaknuo je kako nije lako okupiti 600 djece na jednom mjestu te je kazao kako su hrvatske katoličke misije vezivno ikivo Hrvata u Njemačkoj i u svijetu. Nijedna institucija ne može okupiti toliki broj Hrvata na ovakav način kao što rade misije. Zato, čestam na trudu koji utežete i želim da tako nastavite. Delegat vlč. Komadina je zahvalio svima na dolasku u tolikom broju, posebno suorganizatoru smotre HKM Darmstadt. Delegat vlč. Komadina je potom proglašio smotru otvorenom te je sudionicima zaželio puno radošti, zajedništva i uspjeha.

Svaki zbor je otpjevao po dvije skladbe. Najprije je kao domaćin nastupio zbor HKM Darmstadt pod vodstvom s. Damjana Damjanović zbor zbor je izveo skladbe: „Evo me u do-

mu Tvoće" (autor teksta: Marija Matanović, a autori glazbe: Marija Matanović i Južu) i „Dolazimo Ti, Gospodine“ (autor teksta: Stjepan Lice, a autor glazbe: M. Martinjak i Južu). Na orguljama je pratila s. Andela Milas. Potom je izlačenjem određen nastup zborova te su nastupili zborovi sljedećim redoslijedom. Zbor „Don Bosco“ iz Hrvatske katoličke misije Nürnberg izveo je dvije skladbe voditelja zbora, don Vitomira Zečevića: „Donosimo kruh i vino“ i „Dolazimo Gospode“. Pjesme je pratito na gitari don Vitomir. Zbor HKM Mittelbaden (Karlsruhe), uz glazbenu pratnju prof. Magdalene Ferenčina i pod vodstvom dirigentice Sanje Jakopić, izveo je skladbe: „Ljubav nije ljubljena“ (tekst i glazba: fra Ivan Matić) i „Majko doma Isusova“ (tekst: Ksenija Abramović, autor glazbe: Toni Eterović). Zbor HKM Ludwigshafen am Rhein, uz glazbenu pratnju Filipa Ivkovića i pod vodstvom Marte Grković, izveo je skladbe: „On dolazi da spasi vas“ (autori teksta i glazbe: Bob Fitts & Gary Sadler) i „Moj Isus“ (autorica teksta

jom skupine mladih, izveo je skladbe: „Maranatha, dođi Gospode“ (autor teksta: Tomislav Mravić) i „Stavi me kao znak“ (iz Pjesme nad pjesmama, koju je uglažbio fra Ivan Opačak). Zbor HKZ „Blaženoga Alojzija Stepinca“ iz Balingena, pod vodstvom Martine Bošnjak, izveo je skladbe:

Smotru je uz prigodnu riječ otvorio delegat vlč. Ivica Komadina

Sudionici su jedni druge bodrili pljeskom

i glazbe: Darlene Zschech). Zborom je ravnala Carmen Bajan. Zbor HKZ Bietigheim-Bissingen, pod vodstvom Ane Madunić, izveo je skladbe: „Hvalim Te, Isuse“ (autorica teksta i glazbe: s. Irena Azinović) i „Sva djela Gospodnja“ (iz teksta: [Daniel 3] pjesma triju mladića, koju je uglažbio fra Ivan Matić). Na orguljama je pratila Sanja Kos. Zbor HKM Mainz, pod vodstvom s. Dionizije Tomas i glazbenom pratnji

„On dolazi da spasi vas“ (autori teksta i glazbe: Bob Fitts & Gary Sadler) i „Kako da te ne volim“ (autor teksta i glazbe: Ante Vucković). Zbor HKM Mannheim-Mosbach, pod vodstvom i ravnjanjem prof. Magdalene Ferenčina, izveo je skladbe: „Ljubav Božja“ (autor teksta i glazbe: Stuart Townend) i „Spasenja moć“ (Mighty to save), (tekst i glazba: Hillsong). Zbor HKZ Pforzheim-Bruchsal,

pod vodstvom Dominika Spajića, izveo je skladbe: „Kao košuta“ (autor teksta i glazbe: Martin Nyström) i „O ljubavi ja pjevam“ (Damir Topic). Glazbeno je pratilo Domagoj Spajić. Zbor HKZ München, pod vodstvom s. Nikoline Bilić i zu pratnju orkestra djece i mladih, zbor izveo je skladbe: „Ti si, Kriste, naša radost“ (napisao i uglažbio: D. Carl) i „Mesija“ (On dolazi), (aranžman: Branko Ivošević). Zbor HKZ „Svetoga Petra i Pavla“ iz Ludwigsburga, pod vodstvom Monike Peter, izveo je skladbe: „On dolazi da spasi vas“ (autori teksta i glazbe: Bob Fitts & Gary Sadler) i „Silan Bog“ (nepoznat autor teksta i glazbe). Na keyboardu je pratila Mathilda Maria Peter, a na gitarama Ivan Maljevac i Frano Morgan. Zbor HKM Wiesbaden izveo je skladbe: „Primi me, Gospodine“ (nepoznat autor teksta i glazbe) i „Nebo se rastvara“ (autorica teksta s. Dolores Grmača, a autor glazbe Miroslav Martinjak). Zbor je vodila i zborom ravnala s. Auksilija Milić, uz glazbenu pratnju Nikoline Dedić. Zbor HKZ Frankfurt am Main, pod vodstvom s. Pavilimire Šimunović, izveo je skladbe: „Hvala Duše Sveti“ (autor teksta: don Božo Delić; autor glazbe: don Ivica Žižić), i „Slava Tebi, Gospodine“ (autor teksta: fra Vjeko Vrčić; autor glazbe: Ljuborim Kuntarić). U glazbenoj pratnji na violinu bili su: Marija Jonić, Katarina Škaric i Laura Bogdanović. Zbor HKM Offenbach, koji pod vodstvom Zvonka Orlovića, izveo je skladbe: „Simbol“ (autor teksta i glazbe: P. Segueri) i „On je vjetar tvojoj ladi“ (autor teksta i glazbe: Nikša Krpetić). Nastup zbara glazbeno su pratili Ilija Đukić i Tomislav Dominković.

Na početku smotre božićnu pjesmu otpjevala je Andela Zelić sa svog novog albuma božićnih pjesama, a na kraju smotre Noah Medo izveo je dvije pjesme. Nakon smotre riječ zahvale uz prigodni dar uputio je delegat vlč. Komadina o. Brečiću, sestrama Damjani Damjanović i Andeli Milas, misijskoj tajnici Mariji Lovrić-Holenda, te svim članovima HKM Darmstadt. Potom je delegat vlč. Komadina uime Hrvatskoga dušobrižnčkog ureda s predstvincima zborova predao sponuice i cvijeće, a o. Brečić uime HKM Darmstadt prigodne darove. Program su vodile Laura Martinović i Lorain Lovrić. Nakon smotre u župnoj dvorani za sve je priređen objed.

Tekst i snimke: A. Polegubić

FRANKFURT AM MAIN

Četvrti susret hrvatskih studenata u Njemačkoj

Na susretu, koji je vodio o. Ivan Ike Mandurić, okupilo se oko pedeset studenata.

Četvrti susret hrvatskih studenata iz Njemačke održan je u subotu 28. studenoga u dvorani katoličke crkve sv. Krostofora u Frankfurtu na Majni, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta. Susret, na kojem se okupilo oko 50 studenata, vodio je hrvatski isusovac o. Ivan Ike Mandurić, duhovnik Studentskog katoličkog centra (SKAC) u Zagrebu i svećenik u zagrebačkoj bazilici Srca Isusova. Sve je na po-

sam ipak potrebu tragati za Bogom gdje sam shvaćao, ako Boga nema, zapravo sve ne bi imalo smisla. Ako bi Bog postojao, život bi dobio na smislu i na neki način sve ono od čega čovjek bježi i čega se boji, imalo bi opravdanje. Dobila bi smisao i dobra djela i trpljenje zbog nepravdi, bolesti, jer bi postajala konačna satisfakcija. U tom traganju za Bogom, shvatio sam da je jedini način da povjerujem, ako nađem nekoga tko je Bo-

To mijenja moj život i ispunja ga u svakom smislu na svakom području i mijenja onog mene koji je bio bezvoljan, mrzvoljan, negativan u radosnog, vedrog, optimističnog, marljivog, susretljivog. Dakle, sve se nakon troga na razne načine očituje pozitivno u mom životu. Sve me to potaklo na razmišljanje, kako odsustvo Boga iz čovjekova života čovjeka čini nesigurnim, bezvoljnim, destruktivnim, hedonističnim, a opet ispunjenost Bo-

Misno slavlje tijekom kojeg je svirao i pjevao VIS „Pax“ predvodio je o. Mandurić

četku uime organizatora pozdravio delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina. Potom je nakon molitve, duhovno predavanje o temi „Emanuel, živi Bog i prijatelj, poznavatelj duše i obnovitelj života“ održao o. Mandurić. Predavač je u prvom dijelu govorio o vlastitom iskustvu susreta s Bogom, poglavito u njegovoj fazi ateizma i traženja Boga. „Potječem iz tradicionalne i konzervativne obitelji iz Posušja, koja je uvek bila u vjeri. Išao sam na sv. misu. Negdje u 5. razredu osnovne škole teorijama koje dovode u pitanje opstojnost Božju i pitanjima koja su se iz toga rodila, nekako su se urušili temelje moje vjere. Na kraju sam se nekoliko godina nakon toga našao na čistini na kojoj nisam mogao posvjedočiti da vjerujem u Boga. Sumnje su me potpuno nagrizale, a to se odrazilo i na moj život kroz nezadovoljstvo, osjećaj besmisla, nemotiviranost i ogorenosti na negativan način. Ali imao

ga susreo. Svi drugi pristupi tom probemu za mene nisu bili dovoljni. U tom traganju susreo sam jednog svećenika, za koga su mi mnogi pričali kako ih je njegovo svjedočanstvo vrácalo vjeri. To je bio prof. Tomislav Ivančić. Jednom prilikom je u Splitu držao seminar na koji sam žarko želioći i ti se po prvi put probudila nadsada bi to moglo biti to istinski istina, jer je taj čovjek pričao sasvim drugačije od drugih. Nakon odlaska s tog seminara, mogao sam sebi reći da sam susreo čovjeka koji je susreo Boga. To znači da je Bog morao negdje biti, samo ga trebam intenzivnije i odlučnije tražiti. Zato sam se bacio na čitanje Sv. pisma, molitve i istinski se moj život počeo mijenjati sve dok godinu-dvije nakon toga nisam i sam doživio mistično iskustvo u nutrini koje je toliko duboko promijenilo moj stav prema Bogu da sam znao da sam od tad zauvijek onaj koji vjeruje u Boga jer sam ga osobno doživio i susreo.

gom, čovjeka čini plemenitim, duhovnim, vedrim i sl. Čovjek tek u suradnji s Bogom istinski i funkcioniра i sebe spoznaje. On je ono što treba biti tek kad je s Bogom i jedino na taj način može biti ono što treba biti u punini. To pokazuje kolika smo ovisni o Bošu“, istaknuo je o. Mandurić.

U drugom dijelu pokušao je odgovoriti na pitanje, tko sam ja u traganju za samim sobom. „Kao što ne znamo tko je Bog, i kao što nam treba iskustvo Boga da bismo ga upoznali, na neki način nam opet ta tajna tko smo mi i kako funkcioniра čovjek, očituje se u susretu s Bogom. Sva znanost i iskustva ljudi oko nas ne bi mogli otkriti tajne makar jednog pojedinca u svijetu, niti bi mogli otkriti kako čovjek uopće funkcioniira. Zato Bog dolazi u ljudski život da mu to navijesti, da mu otkrije njegove principe, tajne. Bog vjeruje u nas. Ne samo da mi trebamo vjerovati u Boga, nego trebamo dopustiti da Bog vjeruje u nas.“

Studenti zajedno sa svećenicima i čanovima VIS „Pax“ ispred glavnog oltara u crkvi sv. Kristofora

O. Mandurić i studente na početku je pozdravio delegat vlc. Ivica Komadina

Sama činjenica da nas je stvorio, znak je njegova povjerenja u nas. Kad mladi ljudi dožive povjerenje, koje im se ukazuje na bilo koji način, onda to optiče i motivira. To je primjer i Domovinskog rata kada su mladi dobili prigodu da nešto veliko i važno učine kada ih društvo treba. Kad prepoznaju da ih netko treba, to ih silno motivira, a osobito kad otkrijemo da nas Bog treba, onda nas to pokreće.“

U trećem dijelu je kazao kako Bog ne samo da je stvorio čovjeka i utisnuo mu svoj zakon u srcu, nego mu dolazi taj zakon i otkriti. „Zapovijedi Božje su upravo to uputstvo za rukovanje. Čovjek je tajna sam sebi. Čovjek ne zna što je njemu dobro. Samo Bog zna što je čovjeku dobro. Zato nam Bog daje zapovijedi, a prva od njih da nam Bog mora biti središte života. Čovjek može biti sretan samo ako se želi ostvarivati u Božjoj blizini. Tko povjeruje u takve zapovijedi i tko ih primjenjuje u svom životu, uistinu će

doći do radosti, sreće, smisla. Onaj tko ih prezire, živjet će život po nekim drugim principima koji ga uništavaju. Grijeh je uvijek ono što u naš život donosi nesreću i što uništava našu nutrinu. Grijeh je uvijek onaj koji rađa smrt zato što je protiv naših unutarnih principa. Zapovijedi Božje, poglavito zapovijed ljubavi nam otkriva našu najdublju čežnju, potrebu i najvažniji princip po kojem čovjek funkcioniра.“

U četvrtom dijelu je bilo riječi o duhovnoj čovjekovoj dimenziji. „Božja je milost živjeti po Božjemu. Zato je važno da se čovjek sa svojom duhovnošću nasloni na Boga. Duhovno je vrhovno, a ne intelektualno. Današnja se civilizacija srozala na intelektualno, a onda na toj intelektualnoj razini gubi uvide koji su ključni u traženju smisla i onda srlja u sljepilo. To duhovno se neprstance očituje u našem životu. Meditacija je naša svagdašnjica koja se događa u samoći. U tom smislu je dragocjeno iskustvo kampa mladih na Modravama, gdje mlade učimo samoći, tišini, meditaciji. Oni koji to dožive, vraćaju se obogaćeni tim iskustvom. Duhovna dimenzija se očituje i u drugim područjima: umjetnosti, ljubavi i sl. Tko želi živjeti sretno i mudro, mora se izboriti za to da njegova duhovna dimenzija, duhovni glas, dođe do svijesti.“

U petom dijelu o. Mandurić je govorio o životu u milosti koji se očituje u osjećaju svetosti. Kad čovjek grijesi i kad je daleko od Boga, ima osjećaj praznine, nesreće, nevrijednosti. Kad živi po zakonitostima duha, onda ga isunja nutranji osjećaj plemenitosti i svetosti, nutarnje ljepote. Ima potre-

bu činiti dobro, mijenjati svijet, živjeti po pravdi, postaje onaj koji je Bogu blizak i kojemu je Bog blizu. I na kraju, on je onaj koji svijet posvećuje, a pritom ga prepoznaju i drugi kao duhovnu vrijednost kojemu se izriče poštovanje. To je onaj koji živi pravednost, a to je temeljni uzrok sreće“, istaknuo je o. Mandurić. Razvila se i diskusija, tijekom koje su mladi tražili odgovore na svoje životno-vjerske sumnje i nedoumice. Nakon predavanja bila je prigoda za sv. isповijed. Misno slavlje u crkvi sv. Kristofora predvodio je o. Mandurić u zajedništvu s delegatom vlc. Ivicom Komadinom, ravanateljem Caritasa hercegovačkih biskupija dr. vlc. Antonom Komadinom, fra Marinkom Vukmanom (HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus), don Matom Križićem (HKŽ Ingolstadt) i fra Markom Domazetom Lošom (HKŽ Frankfurt). U nadahnutoj je propovijedi o. Mandurić govorio o važnosti vjere i svakodnevnom životu i plodovima koji iz toga nastaju.

Na misi je svirao i pjevao VIS „Pax“ iz HKŽ Frankfurt. Nakon sv. mise za sve je priređena večera uz zajedničko druženje. O. Mandurić je pozvao mlade neka se odazovu na ljetovanje u kampu Modrave, a dr. vlc. Ante Komadina ih je potaknuo na dragovoljno djelovanje u karitativenim ustanovama u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini što se može ostvariti preko Renovabisa. Na kraju je svima na susretu zahvalio delegat vlc. Ivica Komadina, koji je studente pozvao na susret i sljedeće godine. O mjestu i vremenu odlučit će se naknadno.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

FRANKFURT AM MAIN

Proslavljena 50. obljetnica hrvatske župe

Hrvatska katolička župa (HKŽ) u Frankfurtu na Majni proslavila je u subotu 5. i nedjelju 6. prosinca 50. obljetnicu djelovanja. Svečano zahvalno misno slavlje na hrvatskom i njemačkom jeziku u punoj katedrali sv. Bartolomeja u Frankfurtu predvodio je zagrebački nadbiskup metropolit, kardinal Josip Bozanić u zajedništvu s pomoćnim biskupom biskupije Limburg mons. Thomasom Löhrom, provincialnim ministrom Franjevačke provincije

na otvori Izvanrednu svetu godinu - Jubilej milosrda. „Milosrde Božje je utjeha svima nama. Istina o Bogu je istina o Božjem milosrdu. Dok čovjek živi na ovom svijetu, uvijek ima mogućnost da se otvori Bogu i da ga prihvati. Papa Franjo jubilej Božjeg milosrda otvara o 50. obljetnici završetka Drugoga vatikanskog koncila. Koncil je upravo želio Boga približiti čovjeku“, kazao je kardinal Bozanić dodavši kako je i današnje okupljanje vjernika u

vi zemlje Njemačke. Sv. misa je tijekom povijesti očuvala hrvatski narod“, kazao je kardinal te je pozvao sve na obnovu vjernosti prema sv. misi. „Često sam čuo od kolega biskupa iz Njemačke i drugih zemalja kako se hrvatski katolici odlikuju upravo po tome što rado dolaze na nedjeljnu sv. misu. To je ono zbog čega nas i drugi hvale. Ostanimo tome vjerni. Postoje uporišne točke koje su tu da bismo ih se držali kako bismo mogli ostati,

Kardinal Josip Bozanić i drugi istaknuti gosti govorili su o važnosti HKŽ Frankfurt

Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu fra Joškom Kodžomanom, ravnateljem dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. vlč. Tomislavom Markićem, dekanom grada Frankfurta dr. Johannesom zu Eltzom, voditeljem HKŽ Frankfurt fra Željkom Ćukovićem, gvardijanom Franjevačkog samostana u Sinju fra Petrom Klapetom, te s još šestoricom redovničkih i biskupijskih svećenika. Na misnom slavlju, sa skupinom sestara pristiglih iz domovine od kojih je više njih djelovalo u toj hrvatskoj župi, sudjelovala je provincialna predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja iz Splita s. Leonka Bošnjak Čovo. Misnom slavlju prisustvovao je i Ernst Gerhardt iz Gradskog poglavarstva Frankfurta. Na misi je sudjelovalo veliki broj mladih u hrvatskim narodnim nošnjama.

Kardinal Bozanić je u propovijedi istaknuo kako se posebno trebamo otvoriti poruci Božjeg milosrda dok očekujemo da papa Franjo za dva da-

katedrali djelo Gospodinovo, a i djelo naše. „Zahvalimo Bogu za tu milost i za 50 godina djelovanja ove hrvatske katoličke župe u Frankfurtu. Danas slavimo i zavaljavimo za 50 godina našeg neprekidnog okupljanja na sv. misi. Danas smo došli ovdje jer u dubini duše osjećamo da nam je Bog potreban i da ćemo ga ovdje susresti. Zahvaljujemo Bogu na 50 godina redovitog okupljanja na sv. misi, a od toga što se na sv. misi događa, raste sve ono drugo. Tu je župna zajednica, tolike aktivnosti u župi, svjedočenje Božje istine, Božje ljubavi po Caritasu, pomoći bližnjemu, a tu su i naši franjevci redovnici koji 50 godina neuromorno ovdje vrše svoju svećeničku službu, te naše časne sestre franjevke. Euharistija, sv. misa je spasila naš narod. Ona nas je sačuvala ovdje u ovoj novoj zemlji u koju ste došli. Misa nas je sačuvala da smo ostali ono što jesmo, da smo vjernici i katolici, Hrvati, članovi Katoličke Crkve i dobri člano-

rasti i napredovati. Ti stupovi su sv. misa, obitelj i Blažena Djevica Marija. Dajte mjesto Bogu u obitelji. Kad obitelj moli zajedno, ona se širi i prima u svoju sredinu Boga. Gospa nas je pratila i prati. Neka bude vaš zavjet gođišnje hodočastiti u Marijino svetište i sebe i svoje preporučivati Mariji“, potaknuo je okupljene kardinal Bozanić. Podsjetio je kako nam je sv. papa Ivan Pavao II. 1998. u Mariji Bistrici dao jedan izvrsni orijentir kako bismo se mogli orijentirati, a to je bl. Alojzije Stepinac. „Svakome od nas bl. Alojzije je orijentir, kompas. U toj orijentaciji on je poruka nade i poruka savjesti. Bl. Alojzije je bio onaj kojeg su u onom vremenu sudili i osudili. Ali on je postao i ostao sudac koji izriče sud istine nad svima. I zato ga je Bog potvrdio biljegom svetosti. Zato očekujemo i njegovo proglašenje svetim. U njegovom životu nisu stvari isle lako, bez križa. Na kraju on pobjeduje. Gore glave! Radujemo se unaprijed i s pouz-

Na kraju su svi zajedno otpjevali hrvatsku domoljubnu pjesmu „Moja domovina“

ensemble", djeca i mlađi. Kristina Kovačević je na zanimljiv i domoljubljan način napravila intervju na pozornici s kardinalom Bozanićem, provincialnim ministrom o. Kodžomanom, gradskim dekanom zu Eltzom, provincialnom predstojnicom s. Leonkom Bošnjak Čovo i voditeljem referenata katolika drugih

danjem čekamo njegovo proglašenje svetim", kazao je kardinal Bozanić koji je posebno mlade potaknuo neka se u životu drže vjere i Crkve i neka budu ponosni na svoje hrvatske korijene.

vrijeme fra Bernarda Dukića 1965. godine, te je podsjetio kako su u Frankfurtu prije toga, od 1963. do 1995. djelovali franjevci Franjevačke provincije Bosne Srebrenice dr. fra Vito-

lom Bozanićem, provincialnim ministrom o. Kodžomanom, gradskim dekanom zu Eltzom, provincialnom predstojnicom s. Leonkom Bošnjak Čovo i voditeljem referenata katolika drugih

Svečano zahvalno misno slavlje predvodio je kardinal Josip Bozanić u zajedništvu s mons. Löhrom i svećenicima

U prikaznim darovima preneseni su novoobjavljena spomen-knjiga o 50. obljetnici župe Frankfurt, kao i prigodna obljetnička medalja, kruh, vino i voda.

Na kraju misnog slavlja prigodnu riječ uputio je mons. Löhr koji je kazao kako je hrvatska zajednica jedna od brojnijih zajednica drugih materninskih jezika u biskupiji Limburg. „Zahvalni smo da je ova velika, aktivna i živa zajednica svoje mjesto našla u našoj biskupiji. Pritom je posebno istaknuto važnost pastoralnog tima u hrvatskoj župi u Frankfurtu. Potom je na hrvatskom kazao: „Dragi kardinali Josipe, neka Vas i Vašu hrvatsku zajednicu blagoslovni naša nebeska Majka Marija!“ Zahvalnu riječ svima uputio je o. Ćurković, s kojim u pastoralu župe djeluju dušobrižnici fra Marko Domazet Lošo i fra Ivan Čikara, s. Pavlimira Šimunović i Magdalena Galic. Istaknuto je kako je hrvatska župa u Frankfurtu službeno osnovana u

mir Slugić i dr. fra Ivan Tomislav Medugorac. Potom je kardinalu Bozaniću, mons. Löhru i drugim istaknutim osobama na dar predao spomen-knjige i medalje župe Frankfurt. Kardinal Bozanić je u toj prigodi o. Ćurkoviću predao medalju sv. Ivana Pavla II.

Misno slavlje izvršnim je pjevanjem uveličao mješoviti zbor HKM Frankfurt „Mato Leštan“ pod vodstvom s. Pavlimire Šimunović.

„Gdje smo, da smo, tu smo!“

Prvi dio proslave pod geslom „Gdje smo, da smo, tu smo!“ bio je u subotu 5. prosinca u dvorani „Saalbau“ u Bornheimu u Frankfurtu. Nakon pozdravne i uvodne riječi o. Ćurkovića u bogatom programu u pjesmi, glumi i slici dan je presjek djelovanja u HKŽ Frankfurt, a nastupili su crkveni zbor „Mato Leštan“, zbor mlađih, dječji zbor, tri folklorne skupine „Croatia

materinskih jezika u biskupiji Limburg Heribertom Schmittom. Svi su oni na dojmljiv način govorili o važnosti HKŽ Frankfurt, što su okupljeni u dvorani pozdravili pljeskom. Među drugim uglednim gostima bili su i ravnatelj vlc. Markić i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlc. Ivica Komadina te više svećenika i redovnica, poglavito onih pristiglih iz domovine koje su djelovale u HKŽ Frankfurt. Bilo je i drugih uglednih osoba iz Crkve i društva, među kojima i generalni konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Frankfurta Vladimir Duvnjak i konzul Generalnog konzulata Bosne i Hercegovine iz Frankfurta Dragan Bagarić. Na kraju su svi članovi zborova zajedno otpjevali hrvatsku domoljubnu pjesmu „Moja domovina“ i to, na traženje okupljenih, dva puta. Podijeljeni su i darovi djeci za sv. Nikolu. Zahvalnu riječ uputio je o. Ćurković. U zabavnom dijelu nastupio je Gibonni i prijatelji.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Piše:
mr. Andela
Jelićić

Riječ „dom“, hebrejski bayit, ili bet, pojavljuje se u Starom zavjetu u više od 2000 redaka. U grčkom Novom zavjetu nalazimo riječ oikos, ili oikia, sveukupno na oko 50 mesta. U hebrejskom jeziku riječ „dom“ ima više značenja: u prvom redu, jer čovjek voli razumijevati započinjući s vidljivim, dom označava nastambu, kuću, prostor u kojem netko boravi, sam Bog, ljudi ili životinje. Kraljev dom – bet hammelek - hebrejski je naziv za palaču. Gospodnji dom, bet Adonai, slikovit je naziv za hram, Božje prebivalište. Čak se i izraz kojim se opisuje grobno mjesto, bet olam, izriče pomoću riječi dom: vječni dom.

Dom se u biblijskoj misli ne odnosi samo na prostor, dom izriče pripadnost obitelji, narodu, plemenu. Tako možemo razumjeti zašto u psalmima često odjekuje izraz „dom Izraelov“: „neka rekne dom Izraelov, vječna je ljubav njegova“. Pisac je mogao jednostavno reći – „neka reknu Izraelci“. Ali odabro je izraz u kojem „dom“ priziva sliku naroda kao sliku kuće i obitelji. U evanđelju po Luki kaže se da je Josip, zaručnik Marijin, bio iz „doma Davidova“, što znači da je bio Davidov potomak. No slikovitost riječi „dom“ na ovom mjestu govori puno više od rodoslovja: pred nas donosi topu sliku zajedništva, sliku obitelji koja živi pod istim krovom, te je moguće u mašti povezati Davida s nazaretskom kućom Marije i Josipa.

Dom Svetе obitelji

U Novom zavjetu ne nalazimo opis doma, odnosno kuće Svetе obitelji. Mada je tradicija htjela prepoznati u nekim arheološkim ostacima u gradu Nazaretu mjesto gdje je Sveti obitelj boravila, mi danas ne možemo sa sigurnošću reći kako je ta kuća mogla izgledati. Možemo, uz pomoć arheologije, rekonstruirati kuću onog vremena, ali i dalje ćemo ostati na razini nagadanja.

Ipak, dom čine ljudi, a ne predmeti i zidovi. Stoga dom Svetе obitelji, jest dom obiteljskog zajedništva Marije, Josipa i njihovog djeteta Isusa. To posebno dolazi do izražaja u trenutku Isu-

Dom

Dom Svetе obitelji je dom obiteljskog zajedništva Marije, Josipa i njihovog djeteta Isusa. To posebno dolazi do izražaja u trenutku Isusova rođenja.

sova rođenja. Daleko od Nazareta, od svojih zidova i stvari, Marija i Josip nalaze se u Betlehemu, u kraju iz kojeg potječe David, a kamo su morali otici

Dom Isusov, u konačnici, zajedništvo je s nebeskim Ocem, u kojeg smo po Kristu pozvani ući svi, kao sinovi i kćeri Božje. U tom domu svi postajemo obitelj, rod Isusov, koji je pogledavši narod rekao: „evo braće moje i majke moje, jer tko god vrši volju Božiju taj je brat moj, sestra moja i mati moja“ (Marko 3,34-35). Time Isus od cijelog svijeta čini jednu, jedinu – obitelj!

zbog popisa stanovništva u vrijeme cara Augusta. I koliko samo paradoksa u toj jednoj slici: Josip, potomak Davida, dolazi u Davidov Betlehem, u kojem za njega i za Mariju nema mjesta:

Marija i Josip otvoreni su i skromnim pastirima i profinjenim mudracima, ne skrivaju se, niti ljubomorno čuvaju za sebe otajstvo predano im za cijeli svijet. No, ljudska je zloba utjelovljena u paranoji kralja Heroda, uzrokovala da Marija i Josip bježe u Egipat, kako bi sačuvali život svoj i svojega djeteta Isusa.

Lukino evanđelje kaže – kako baš za njih ne bijaše mesta, nigdje doli u štaciji. Zato štacica postaje Božji dom, palać i hram: jer tu se rađa Knez mira, veliki svećenik, otajstvo ljubavi Božje, Bog s nama – Emanuel.

Od prvog trenutka, dom Marije i Josipa otvoren je za svakoga. Nepoznati pastiri u svojoj skromnosti dolaze se pokloniti Djeteštu, vođeni poticajem vjere i navještaja. A fascinantni mudraci s Istoka, prateći zvijezdu, brzo nalaze Novorođenoga kralja snagom i otvorenosti svojega uma. Marija i Josip otvoreni su i skromnim pastirima i profinjenim mudracima, ne

skrivaju se, niti ljubomorno čuvaju za sebe otajstvo predano im za cijeli svijet. No, ljudska je zloba utjelovljena u paranoji kralja Heroda, uzrokovala da Marija i Josip bježe u Egipat, kako bi sačuvali život svoj i svojega djeteta Isusa. Tko ih je u Egiptu primio? Gdje li je tada bio njihov dom? Na što su se u stranoj zemlji mogli osloniti? Možemo samo zamisliti kako im je bilo: u nepoznatoj zemlji s novorodenim djetetom, započeti život iz početka.

Očev dom

Po povratku u Nazaret, Marija, Josip i Isus žive životom pobožnih Židova. Prema evanđelju po Luki, tijekom jednog hodočašća u Jeruzalem, primijetili su da su izgubili tada dvanaestogodišnjeg Isusa, da bi ga nakon nekoliko dana pronašli u Hramu, kako razgovara s mudracima i učiteljima Zakra- na. Njegov odgovor „Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?“ (Luka 2,49), začudio ih je, a pred nas stavlja pitanje – je li Isus htio reći da mora biti u Hramu (kako neki prevoditelji pišu: „niste li znali da mi je biti u domu Oca mojega“), ili poručuje da mora biti uronjen u Božju riječ i nauk, o kojoj je razgovarao s pismoznancima? Grčki izvornik na ovom mjestu ne donosi riječ „dom“, Isus, mada su ga pronašli u Hramu, u svom odgovoru ne naglašava gradjevinu kao mjesto Božje prisutnosti.

Kasnije, u Ivanovom evanđelju, reči će svojim učenicima, „u domu Oca mojega ima puno stanova (...) Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovo ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja“ (Ivan 14,2-3). Dom Isusov, u konačnici, zajedništvo je s nebeskim Ocem, u kojeg smo po Kristu pozvani ući svi, kao sinovi i kćeri Božje. U tom domu svi postajemo obitelj, rod Isusov, koji je pogledavši narod rekao: „evo braće moje i majke moje, jer tko god vrši volju Božiju taj je brat moj, sestra moja i mati moja“ (Marko 3,34-35). Time Isus od cijelog svijeta čini jednu, jedinu – obitelj! ■

Das Weihnachtsfest und der Nahe Osten

Das Lukas-Evangelium gibt keine Auskunft darüber, wie lange Maria und Josef von Nazareth nach Bethlehem unterwegs waren. Je nach gewählter Wegstrecke sind es von Nazareth nach Bethlehem etwa 140 bis 160 Kilometer. Zu Zeiten der Volkszählung musste man den Weg jedoch wohl oder übel zu Fuß zurücklegen und konnte sich höchstens eines Esels als Lastenträger bedienen. Eine Strecke von 150 Kilometern entspricht ungefähr fünf Tagesreisen zu Fuß. Da Maria in anderen Umständen war, ist davon auszugehen, dass die Reise mehr als fünf Tage gedauert haben könnte. Der Evangelist Lukas schrieb nieder: „So zog auch Josef von der Stadt Nazareth in Galiläa hinauf nach Judäa in die Stadt Davids, die Betlehem heißt; denn er war aus dem Haus und Geschlecht Davids. Er wollte sich eintragen lassen mit Maria, seiner Verlobten, die ein Kind erwartete.“ (Lk 2,4-5). Es ist nicht überliefert, ob es in Nazareth weitere männliche Personen aus dem Hause Davids gab, die dem Gebot des Kaisers Augustus, sich in Bethlehem registrieren zu lassen, folgen mussten. Vermutlich waren unter ihnen aber auch Brüder oder Verwandte von Josef. Maria und Josef reisten sehr wahrscheinlich nicht allein, doch Maria, so wird angenommen, war die einzige Frau auf dieser Reise, die ein Kind erwartete. Die Reise für sie war daher besonders mühsam. Erschwerend kam hinzu, dass es für Maria und Josef keinen Platz in einer Herberge gab.

In der letzten Zeit sehen wir viele Bilder von Flüchtlingsströmen. Unter den Flüchtlingen sind auch Mütter mit kleinen Kindern, die in Menschenkoffern zu Fuß, meist auch hungrig und durstig bei Wind und Wetter unterwegs in die Länder Westeuropas sind. Sie sind getragen von der Hoffnung auf ein besseres Leben. Die meisten von ihnen fliehen vor Krieg, Tod, Gewalt und Zerstörung. Sie sind froh, wenn Sie lebend irgendwo ankommen. Da bleibt kein Raum über bevorstehende Herausforderungen in den „verheißenen“ Ländern nachzudenken.

Das Jahr 2015 ist gekennzeichnet von vielen unerwarteten Veränderungen. Vielleicht hatten wir uns in Euro-

pa an die Nachrichten vom dem 2011 in Syrien eskalierten Krieg, nachdem es zunächst ruhige Demonstrationen während des „Arabischen Frühlings“ gab, zu sehr gewöhnt.

Die Vereinten Nationen geben an, dass in Syrien von März 2011 bis März 2015 220.000 Menschen getötet wurden. Rund 11,6 Millionen Syrer sind auf der Flucht: Mindestens vier Millionen Syrer flohen aus ihrem Land und 7,6 Millionen sind innerhalb Syriens auf der Flucht. Die UNO bezeichnete die Flüchtlingskrise im Fe-

vom 16. Mai 1916 war eine geheime Übereinkunft zwischen den Regierungen Großbritanniens und Frankreichs, durch die deren koloniale Interessen-gebiete im Nahen Osten nach der Zerschlagung des Osmanischen Reiches im Ersten Weltkrieg festgelegt wurden. Das Abkommen wurde im November 1915 von dem französischen Diplomaten François Georges-Picot und dem Engländer Mark Sykes ausgehandelt. Am 3. Januar 1916 wurde ein Entwurf vereinbart, daher wird auch dieses Datum alternativ zum 16. Mai 1916, an dem das Abkommen offiziell geschlossen wurde, genannt. Picot war der deutlich erfahrene Verhandlungspartner und verstand es, für Frankreich weit mehr als erwartet zu erreichen“. (Quelle: <https://de.wikipedia.org>).

Die Tatsache, dass zu Beginn des vergangenen Jahrhunderts die Landkarten des Nahen Ostens lediglich am „grünen Tisch“ gezeichnet wurden, ohne Berücksichtigung der regionalen und kulturellen Besonderheiten und ohne ausreichende Kenntnis der Mentalität und Identität der ansässigen Bevölkerung, lässt uns zu Beginn dieses Jahrhunderts die daraus resultierende Vergeltung sehr stark spüren.

Wir fragen uns zu Recht, was wird uns wohl die kommende Zeit bringen? Viele sind der Meinung, die Politik trage die Verantwortung. Und wir Christen stehen vor der berechtigten Frage: hat das christliche Europa versagt? Sind wir als Christen unserer Aufgabe, das christliche Menschenbild konsequent zu vermitteln nicht ausreichend nachgekommen?

Weihnachten steht uns unmittelbar bevor. Es ist das Fest des Friedens und der Nähe Gottes zu den Menschen. Mögen wir uns in diesem Jahr die unermessliche Fürsorge Gottes für die Menschen und für die ganze Welt in besonderer Weise bewusst machen. Gott liebte diese Welt so sehr, dass Er „als die Zeit erfüllt war, uns seinen Sohn gesandt hat, um uns Menschen zu erlösen“.

Getragen von dieser Liebe des menschgewordenen Gottes wünsche ich uns allen ein frohes und gesegnetes Weihnachtsfest!

Ihr
Pfr. Ivica Komadina, Delegat

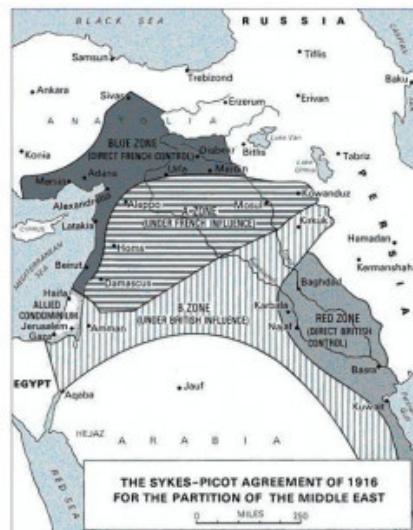

Foto: wikipedia

bruar 2014 als die schlimmste seit dem Völkermord in Ruanda in den 1990er-Jahren.

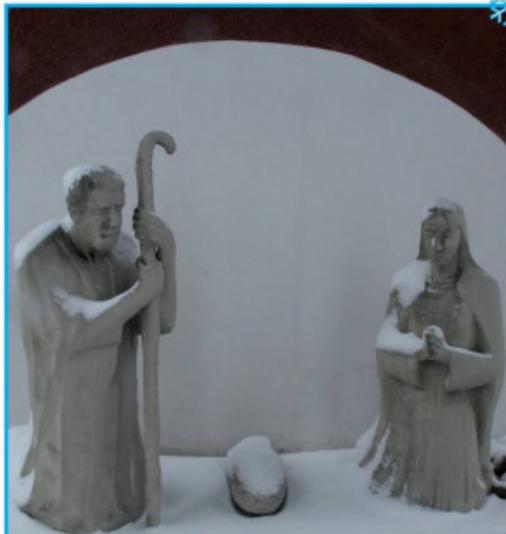
Nach den jüngsten Terroranschlägen von Paris fragen wir uns, wo ist das Ende der Spirale von Angst, Gewalt und Terror. Werden die jungen muslimischen Selbstmordattentäter, die glauben durch ihre Taten Allah zu dienen und einen Beitrag zur Ausweitung des Islams zu leisten, überhaupt jemals aufhören. Einigen Meinungen zufolge sind die moderne Völkerwanderung und die zunehmenden Terroranschläge in Europa nur einige Anzeichen dafür, dass das Erwachen Europas sich seinem Untergang nähert. Manche vertreten sogar die Meinung, dass dies die teure Sühne sei für die Jahrhunderte andauernden Missetaten Europas als Kolonialmacht in den Ländern des Nahen Ostens. Hierzu ein Beispiel: „Das Sykes-Picot-Abkommen

Bogek – prognanik

Mali Bogek se zrodil
i došel na Zemlu
med ljudi i narode
da nam sima bolje bude.
Rodil se v štali,
Očev miljenik,
od prve vure
bil je prognanik.
S Majkom i Josipom
bil je izbjeglica,
njegovu sudbu dješila su,
i dijele, mnoga djeca.
Djetešće Božje malo
do Tebe nam je jako stalo;
molimo Te zanavek
ostani z nami,
čuvaj nas da se
ne zgubimo v tami!

Ivek Milčec, Zagreb

bogodar Božića

nećuđno
potiho
poput
pahulje
bijele
sniježne
s nebesa
dolazi nam
k nama dolazi
očekivano svjetlo

Isus se rodi

pobjedivši tamu
oko nas i
u nama
svojim mirom

u radosti smo se
probudili
i rasjedvani
u andeoskom društvu
dijelimo s najmanjima
bogodar
svjetla
mira
ljubavi
radosti i
veselja

Božić je

Mladen Lucić, Rottweil

ISUSOV PISM

Moj rođendan

Kao što znaš, ponovno se približava dan mojega rođendana. Svake se godine u svijetu priređuje slavlje u čast moga rođendana. Vjerujem da će se isto ponoviti i ove godine. Ovih dana ljudi puno kupuju... Na radiju, televiziji i u novinama ni o čemu drugom se ne govorи, nego samo o tome, koliko još dana nedostaje do tog časa. Ugodno je znati, da neke osobe barem jedan dan u godini misle na me. Kao što znaš, prije mnogo godina započeli su slaviti moj rođendan. U početku je izgledalo da razumiju i zahvaljuju na onomu što sam učinio za njih. Ali, danas je malo onih koji razumiju što slave. Ljudi se okupljuju i slave, ali ne znaju o čemu se radi. Sjećam se, prošle godine kada je stigao moj rođendan, ljudi su na veliko slavili u moju čast. Stolovi su bili puni, sve okičeno, puno darova... Ali znaš jednu stvar?

Mene nisu ni pozvali. Meni u čast su slavili, ali me ne pozvaše. Slavlje je bilo upriličeno u moju čast, ali kad je došao taj dan, mene su ostavili vani, vrata za me su bila zatvorena... makar sam žarko želio s njima slaviti...

Istinu govoreći, nisam se iznenadio, jer u zadnje vrijeme mnogi mi zatvaraju vrata. Kako me ne pozvaše, bez buke i smetnje, ušao sam tiho i sjeo u jedan kut. Svi su nazdravljali i veselili se. U jednom trenutku unutra je ušao jedan bijeli starac sa dugom bijelom bradom, obučen u crveno. Izgledao je malo pripit. Umorno je sjeo na fotelju, i

svi su potrcali k njemu, veseleći se, kao da je veselje njemu u čast. Točno u 24 sata, svi su počeli nazdravljati, grlići se i čestitati. Ja sam, također, ispružio ruke, očekujući da će me netko zagrliti...

I znaš što? Nitko me ne zagrlji. Zatim su započeli jedni drugima davati darove. Približih se da vidim, da slučajno nemaju kakav dar i za mene. Ali, ne bi ništa za mene. Kako bi se ti osjećao, kad bi na dan tvoga rođendana, jedni druge darivali, a tebi ne daju ništa? Shvatih da sam suvišan na ovom rođendanu, stoga izidoh bez buke i za sobom zatvorih vrata. Svaka godina koja prolazi je gora. Ljudi se samo sjećaju hrane, darova i slavlja, a mene se nitko ne sjeća.

Želio bih da mi dozvoliš da ovog Božića uđem u tvoj život, da shvatiš da sam prije više od 2000 godina došao u ovaj svijet i da sam dao svoj život na križu i za tebe. Danas jedino što želim jest, da to vjeruješ cijelim srcem.

Nešto će ti reći: mislio sam, kako me mnogi ne pozvaše na svoje slavlje, učiniti će sam svoje veličanstveno slavlje, kakvo još nikad nije viđeno. Priredujem sve što je za to potrebno; šaljem mnoge pozivnice, među kojima je jedna posebna i za tebe. Želio bih znati, hoćeš li ćeš sudjelovati, da mogu za te rezervirati mjesto i napisati tvoje ime na mojoj velikoj listi uzvanika. Vani će ostati svi oni koji se ne odazvase mome pozivu.

Pripremi se jer u dan kad se najmanje nadaš slavit će svoje velebno slavlje!

Isus

www.tebe-trazim.com

NAŠE ZAJEDNICE

MÜNCHEN

50. obljetnica crkvenog zbora

Usubotu 14. studenoga, na blagdan sv. Nikole Tavelića, Hrvatska katolička župa (HKŽ) München proslavila je svećanim koncertom u crkvi sv. Pavla 50. obljetnicu postojanja crkvenog zbora i organiziranog crkvenog pjevanja. Na svećanom koncertu, koji je okupio veći broj vjernika, nastupali su sljedeći zborovi i glazbene skupine: Mješoviti zbor HKŽ, Ženska vokalna skupina „Lira“, Orkestar djece i mlađih pod ravnjanjem s. Nikoline Bilić, Klapa „Croatia“ kao i dvije hrvatske glazbenice koje žive i djeluju u Münchenu – pijanistica Diana Grubić i sopranistica Kristina Šop. Na koncertu su bili i v.l. Ivica Komadina, delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj, i s. Anita Krajač, vrhovna savjetnica Družbe sestara franjevki iz Šibeniku. Delegat v.l. Komadina izrazio je veliku čast i zahvalnost što može čestitati 50. obljetnicu zborskog pjevanja. „Hvala vam za pola sto-

Čarić, koji je istaknuo kako nam je želja kroz pjesmu iskazivati svoju ljubav i zajedništvo u tudini. Kroz pola stoljeća su kroz naše zborove prošli brojni pjevači i pjevačice koji su svoju čežnju za Domovinom, svoju ljubav prema narodu pretakali u predivne hrvat-

taju hrvatskih iseljenika. I unatoč tome što žive u iseljeništvu svojim glazbenim i pjevačkim umijećem pokazali su zavidni umjetnički nivo i zasigurno se kvalitetom izvedbi mogu mjeriti i sa crkvenim zborovima u Domovini. Predivnom neogotičkom crkvom sv. Pavla odzvanjali su tonovi i stihovi poznatih duhovnih pjesama poput „Ave Maria“, „Velik je Gospod Bog“, „O pruži mile

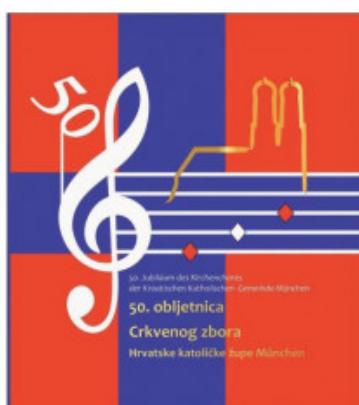

Detalj sa svećanog koncerta u crkvi sv. Pavla

ske duhovne pjesme i tako pomogli u očuvanju naše baštine, vjere i tradicije. Hvala svima koji su bili i koji su dio naših crkvenih zborova. Od 10 misnih slavlja na hrvatskom jeziku u Münchenu i okolici na 9 postoji organizirano pjevanje, i na tome vam velika hvala jer utežete svoje vrijeme i ljubav u uljepšavanje i veličanje naših liturgijskih slavlja. Posebna zahvalnost priпадa časnim sestrma s. Nikolina Bilić, koja vodi zborove na misnim slavlјima u kapeli bl. Alojzija Stepinca, u Sv. Mihaelu i Sv. Pavlu te je najviše pridonijela samom organiziranju koncerta povodom ove obljetnice, s. Viktoriji Vukančić koja vodi zborove na misnim slavlјima u crkvi Maria-Schutz u Pasingu, na misnom slavlju u Emmeringu i Geretsriedu, i s. Marti Jozić koja vodi zbor u crkvi St. Gabriel, istaknuo je župnik fra Boris Čarić. Predsjednik župnog vijeća Dinko Grgić je izrazio svoju zahvalnost svim članovima zborova na uljepšavanju liturgijskih slavlja i veličanju Gospodina. Nakon pozdravnih govorova na pozornici u crkvi sv. Pavla izišli su svi zborovi koji djeluju u okrilju te hrvatske župe. Na repertoaru su se našle predivne duhovne skladbe u izvedbi zborova koji su na impresivan način pokazali veliku profesionalnost i usklađenost. To se mora posebno istaknuti jer u tim zborovima nastupaju pjevači koji pripadaju drugom i trećem maraš-

ruke“, „Zdravo Tijelo“, „Sušna zikva na škoju“, „Divici Mariji“ i druge. Klapa „Croatia“ je nedavno proslavila 25. obljetnicu postojanja, a i na tom koncertu su još jednom pokazali svu ljepotu klapskog pjevanja. Ženska vokalna skupina „Lira“ postoji 15. godina i svojim glazbenim djelovanjem je upotpunila župnu glazbenu djelatnost, a na koncertu su izvele sljedeće kompozicije: „Teci Jadro, tec!“, „Mila zemljo naša“ i „Zvona Gospe od otoka“. Posebnu pohvalu zasluguju i orkestar mlađih i djece koji postoji od 2001., koje uvežbava s. Nikolina Bilić, a koji svojim nastupima pokazuju svu ljepotu hrvatskoga tradicijskoga glazbenog stvaralaštva. Na svećanom koncertu u povodu te veličanstvene obljetnice nastupile su i dvije hrvatske glazbenice iz Münchena – pijanistica Diana Grubić, koja je izvela Varijaciju na kanon od G. Winstona, i sopranistica Kristina Šop, koja je izvela Panis Angelicus od C. Franck. Svećani program su vodili fra Filip Mimica, dušobrižnik iz HKŽ, i Božo Marić.

U povodu 50. obljetnice Crkvenog zbora HKŽ München tiskana je Spomenica – knjiga u kojoj je na hrvatskom i njemačkom jeziku prikazan povijesni prikaz svih župnih zborova. Na 80-ak stranica prikazani su: Crkveni mješoviti zbor, Dječji zbor „Hrvatski slavui“, Orkestar djece i mlađih, ŽVS „Lira“, Klapa „Croatia“. Andela Drmić

Iječa truda, upornosti i ljubavi koju ulažete i koju ste ulagali u slavljenju Gospodina. Neka vas Gospodin osnaži i blagoslovi u dalnjem radu“, poručio je delegat Komadina. Izaslanačica vrhovne poglavarice Družbe sestara franjevki iz Šibenika s. Anita Krajač istaknula je zahvalnost svim sestrma i svećenicima koji su u proteklih 50 godina radili sa zborovima. „Pjesma je najljepši govor duše, pjevanje čovjeku daruje vedrinu i izgrađuje osobnost i razvija osjećaj za drugog“, poručila je s. Anita.

Tu 50. obljetnicu postojanja zborova kao župnik je dočekao fra Boris

KELKHEIM/LIMBURG

Framaši i olimpijaši kod biskupa Löhra

Oko pedesetero djece i mlađih Hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus sa sjedištem u Kelkhemu posjetili su u subotu 17. listopada pomoćnog limburškog biskupa dr. Thomasa Löhra, gdje su se susreli i s njegovim suradnikom Heribertom Schmidtom, zaduženim za zajednice drugih materinskih jezika u toj biskupiji. Radost je bila obstrana, jer su mlađi imali prilike vid-

Za srdačnog susreta mlađih s biskupom Löhrom u Limburgu

jeti središte biskupije kojoj pripadaju i upoznati pomoćnog biskupa. Radost se mogla vidjeti i kod samog biskupa, koji je bio do te hrvatska župa živa i nadasve mlada. U prostorijama biskupije župnik fra Marinko Vukman uputio je srdačan pozdrav ocu biskupu, te predstavio djecu i mlađe koji su sudjelovali na ovogodišnjoj Biblijskoj olimpijadi, kao i framaše župe, vodene od s. Magdalene Višić. „Današnji susret s Vama, oče biskupe, ovdje u biskupiji, mlađima će biti poticaj da zadrže volju i radost kršćanskog života, te da ostanu oduševljeni poslanici kršćanske radosti u svojoj okolini.“ Olimpijaši Antonia Baotić i Marko Juko ukratko su biskupu govorili o Biblijskoj olimpijadi, dok je najmladi sudionik Benedikt Petrović biskupu predao Bibliju na hrvatskom jeziku. Biskup je pritom kazao, kako tijekom studija u Rimu, gdje je upoznao i hrvatske studente, nije uspio naučiti hrvatski, ali da ipak razumije pokoju riječ. Istaknuo je posebnu povezanost biskupija Limburg i Sarajevo. Nadalje su predsjednica Frame Antonela Tunanović i potpredsjednik Ante Polić biskupu govorili o aktivnostima Frame u župi, te mu darovali majicu Frame

kao i znak Tau. Potom su mlađi imali priliku postaviti biskupu svoja pitanja – o sinodi obitelji, o svakodnevnim obvezama biskupa kao i o omiljenom nogometnom klubu. U ime cijele župe i uime mlađih, biskupu je zahvalila predsjednica župskog vijeća Tanja Kadoić i predala mu prigodne darove – monografiju o Zagrebu, domaći pršut i vino. Nakon susreta s biskupom, slijedilo je zajedničko fotografiranje u

Pobjednici olimpijade u Barceloni

Mlađi olimpijaši HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus, koji su osvojili prvo i drugo mjesto na posljednjoj Biblijskoj olimpijadi, nagrađeni su četveročnevnim putovanjem u Barcelonu. Putovanje je bilo od 28. do 31. listopada. Na putovanju je bilo tridesetak mlađih i njihovih roditelja, zajedno sa župnikom fra Marinkom Vukmanom i fra Filipom Mimicom. Bila je to prigoda da se upoznaju sa znamenitostima tog poznatog grada, o čemu im je govorila voditeljica Maša Zrnčić.

Njemački dominikanac o. Zils predvodio sv. misu

Na svetkovinu Krista Kralja, u nedjelju 22. studenoga, poznati njemački dominikanac i veliki prijatelj Hrvata o. Diethard Zils predvodio je i misno slavlje i propovijedao u crkvi sv. Dionizija u Kelkheimu. Na ga je srdačno pozdravio župnik fra Marinko Vukman. U pozdravnom govoru

fra Marinko je istaknuo kako je o. Zils poznati pisac i pjesnik, koji je nedavno proslavio 80. rođendan, te kako mu je Hrvatska posebno na srcu. O. Zils je izrazio radost da može predvoditi svetu misu na hrvatskom jeziku, kojega je naučio u Njemačkoj, a usavršio u Bosni i Hercegovini, gdje je boravio više od godinu dana. Mlađim je Hrvatima poručio, kako je on „našao“ hrvatski jezik u Njemačkoj, te se nada da ni oni kao Hrvati nikada ne bi smjeli izgubiti svoj hrvatski jezik. „Isus je kralj mira, a mi volimo i želimo mir. Zato treba na tome radići. Bog to ne radi sam, on traži i treba nas kao širitelje mira“, kazao je u propovijedi o. Zils. Svetkovinu Krista Kralja svojim je pjevanjem uljepšao mješoviti zbor pod vodstvom s. Magdalene Višić i orguljskom pratnjom Hrvoja Barnjaka. Na kraju sv. misa, koje je o. Zils prevodio i u Bad Sodenu i u Bad Homburgu, predstavio je nedavno izšlu knjigu u prigodi njegovog 80. rođendana, pod naslovom „Trotz & Träume. Zwischen Politik und Liturgie“. Riječ je o pjesmama i mislima o raznim životnim temama, koje o. Zils upućuje mlađim ljudima. Jedno cijelo poglavje na hrvatskom jeziku posvećeno je Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Posebno je simpatično bilo kad je o. Zils citirao Dragu Ivaniševi-

O. Zils za vrijeme propovijedi

ća: „Kud god idem sa mnom je Hrvatska.“ Istaknuo je kako on Hrvatsku i hrvatski narod uvijek nosi u svom srcu, te je potaknuo sve, a posebno djecu i mlađe, neka vole svoju domovinu, da je nikada ne zaborave i kuda god idu, da je nose u svojem srcu.

Mario Trifunović

NIEDER-OLM

45 godina hrvatskog folklora u Mainzu

Hrvatska katolička misija Mainz proslavila je u subotu 31. listopada četrdeset petu obljetnicu otkako se u njoj njeguje hrvatska folklorna baština. Proslava je organizirana u „Ludwig-Eckes-Festhalle“ u Nieder-Olmu nedaleko Mainza. Sve je na početku pozdravio voditelj misije, franjevac Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu, fra Ante Bilić, koji je u toj prigodi istaknuo

nu te tako radosno svjedoče svoju nacionalnu pripadnost u Njemačkoj i drugim zemljama svijeta. Ujedno je sve pozvao na hrvatske folklorne festivalne, koje uspješno već više desetljeća organizira Hrvatski dušobrižnički ured iz Frankfurta na Majni. U lijepom i skladno organiziranom programu misijska mala i velika folklorna skupina zajedno su izvele posuško-imotske plesove. Veliku skupinu vodi Josip Žera-

vonije. Potom je dio folklorne skupine HKM Main-Taunus/Hochtaunus zajedno s dijelom folklorne skupine iz Mainza izveo pjesme i plesove Slavonije. Na kraju je domaća folklorna skupina HKM Mainz izvela medimursku „Pisanu nedelju“. Upućena je zahvala svećenicima, voditeljima folklora, članovima folklora i njihovim roditeljima, voditeljicima koja s članovima folklora redovito vježba folklorno pjevanje Bože-

Fra Ante Bilić s članovima misijske folklorne skupine

kako je u misiji folklor počeo djelovati od 1970. godine, samo nekoliko godina otkako je osnovana misija 1967., u vrijeme prvog voditelja misije fra Stjepana Pavića. „Od tada pa sve do danas u misiji folklor neprekidno uspješno djeluje. Čestitam svima koji su na početku bili kod osnivanja folklorne skupine, svima onima koji su tijekom tih godina nastupali i na poseban način sadašnjim mlađima koji uspješno nastavljaju njegovati hrvatsku folklornu baštinu. Folklor spada u kulturu našeg naroda i jedan smo od naroda koji ima bogatiju folklornu baštinu. Neka ovo bude sjećanje na četrdeset pet godina, ali isto tako neka bude i izazov da i ubuduće roditelji dovode djecu kako bi ih učili hrvatskom folkloru, običajima i tradiciji.“ Nakon prvog voditelja misije o. Pavića folklorno djelovanje u misiji poticali su i kasniji voditelji misije – fra Stanko Dotor, fra Petar Vučemilo, fra Josip Bebić, fra Josip Klarić kao i sadašnji voditelj misije o. Bilić. Sve je uime delegata za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivice Komadine pozdravio i dr. Adolf Polegubić koji je istaknuo kako je lijepo vidjeti toliki broj mlađih koji oduševljeno njeguju hrvatsku folklornu baštinu.

vica, a malu Josipa Marić, koja je ujedno i vodila program. Kao gosti nastupile su folklorne skupine iz susjednih hrvatskih katoličkih misija (HKM) Main-Taunus/Hochtaunus i Darmstadt. Gosti iz HKM Main-Taunus/Hochtaunus izveli su Ličko kolo, dok su gosti iz HKM Darmstadt izveli plesove Sla-

ni Kelemenic i voditelju misiji fra Ante Biliću na organizaciji i financijskoj potpori, kojemu je u znak zahvalnosti predan prigodni dar. Slavlje je nastavljeno uz jelo i piće i zabavni program glazbene skupine „Upitnik“ iz Offenbacha.

Tekst i snimka: A. Polegubić

DARMSTADT

50 godina redovništva s. Damjane

Srijedu 30. rujna u Hrvatskoj katoličkoj misiji Darmstadt proslavljena je 50. obljetnica redovništva s. Damjane Damjanović. S. Damjana nakon rada po župama u Hrvatskoj gdje je katehizirala i vodila crkveno pjevanje, dolazi u Darmstadt 1994. godine i od tada pa do danas djeluje u misiji. S. Damjana je zahvalila prije svega Gospodinu Bogu koji ju je sve ove godine pratio u njenom redovničkom životu i radu, te je hrabrio i tješio preko dobrih ljudi, mlađih i djece s kojima se u svome pastoralnom radu susretala. Potom je zahvalila svim sestrma i župnicima s kojima je u Darmstadt suradivala, posebno s. Andeli Milas s kojom i danas u misiji živi i radi.

Uslijedu 30. rujna u Hrvatskoj katoličkoj misiji Darmstadt proslavljena je 50. obljetnica redovništva s. Damjane Damjanović. S. Damjana nakon rada po župama u Hrvatskoj gdje je katehizirala i vodila crkveno pjevanje, dolazi u Darmstadt 1994. godine i od tada pa do danas djeluje u misiji. S. Damjana je zahvalila prije svega Gospodinu Bogu koji ju je sve ove godine pratio u njenom redovničkom životu i radu, te je hrabrio i tješio preko dobrih ljudi, mlađih i djece s kojima se u svome pastoralnom radu susretala. Potom je zahvalila svim sestrma i župnicima s kojima je u Darmstadt suradivala, posebno s. Andeli Milas s kojom i danas u misiji živi i radi.

M.L.H.

TRAUNREUT

Fra Vislav Krijan uveden u službu župnika HKŽ Traunreut

Brojni vjernici Hrvatske katoličke župe Traunreut, kojoj pripadaju i filijale Bad Reichenhall, Freilassing, Grassau i Burghausen, sudjelovali su u dvojezičnom misnom slavlju na hrvatskom i njemačkom jeziku, u

nedjelju 18. listopada, u crkvi Presvetoga Otkupitelja u Traunreutu, tijekom kojega je u službu župnika uveden fra Vislav Krijan, član Franjevačke provincije Bosne Srebrene. Uz fra Vislava u koncelebraciji su bili kanonik i ravnatelj

Ordinarijata iz Münchena mons. Thomas Schlichting, delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina, dekan dekanata Baumburg dr. Hans Huber, domaći župnik Traunreuta vlč. Thomas Tauchert, župnik Pallinga fra Mato Oršolić i fra Johannes Božić, župni vikar iz Tittmoninga.

Mons. Schlichting je tom prigodom istaknuo kako je važno njegovati vlastite korijene. Glazbeni dio zajedno su animirali pastoralni suradnik u HKŽ Traunreut Josip Vrdoljak i gospoda Ella Haller s Richardom Kalahrom iz Pallinga. Slavlje je nastavljeno nakon sv. mise u župnoj dvorani zajedničkim domjenkom na kojem su uz hrvatski glazbeni ugođaj posluženi hrvatski specijaliteti.

Tekst: Dominik i Henriette Matovina

FRIEDRICHSHAFEN

Susret mladih Hrvata biskupije Rottenburg-Stuttgart

Usubotu 17. listopada u Hrvatskoj katoličkoj zajednici sv. Leopolda Mandića u Friedrichshafen održan je godišnji susret mladih Hrvata iz biskupije Rottenburg-Stuttgart. Na susretu se okupilo oko sto trideset mladih iz deset hrvatskih katoličkih zajednica: Stuttgart-Zentrum, Stuttgart-Bad Cannstatt, Waiblingen, Heilbronna, Ludwigsburga, Göppingena, Sindelfingena, Esslingena, Ravensburga i Friedrichshafena.

Nakon što su se okupili u prostorijama župe sv. Nikole, isli su prema brodu s kojim su se sat i pol vozili Bodenskim jezerom. Nakon toga je bio ručak u prostorijama župe sv. Nikole, koji je priredilo pastoralno vijeće i zajednica vjernika iz Friedrichshafena s voditeljem vlč. Ilijom Jokićem. Za vrijeme ručka mlade je pjesmom razveseljavala tamburašla skupije „Biseri“ iz Friedrichshafena, a nakon ručka mladi su u manjim skupinama obilazili grad Friedrichshafen gdje su se upoznali sa znamenitostima toga grada, koji je na granici biskupije Rottenburg-Stuttgart. U popodnevnim satima slavljena je sv. misa, koju je predvodio fra Ivica Jurišić, u zajedništvu s domaćim župnikom vlč. Jokićem i još četvoricom svećenika. Tijekom misnog slavlja pjevali su mladi pod vodstvom Ivane Tolić u crkvi sv.

Za vrijeme sv. mise u crkvi sv. Nikole u Friedrichshafenu

Nikole, u kojoj se Hrvati već desetljećima okupljaju na misna slavlja. Nakon sv. mise, oko 17:30 sati, polako

se veselo društvo mladih moralo oprostiti od svojih domaćina i uputiti se svojim domovina. Vlč. Ilija Jokić

DACHAU

Regionalni sastanak

Na poziv glasnogovornika hrvatskih župa Bavarske regije fra Borisa Čarića, hrvatski svećenici, pastoralni suradnici i suradnice iz te regije održali su 17. studenoga svoj regionalni sastanak u Dachau. Posjetili su muzej koncentracijskog logora u Dachau i druge objekte koji su još i danas znak upozorenja što se tu sve događalo. Kratku povijest nastanka logora iznio je fra Ivan Ante Rozić. U kapeli sestara karmeličanki posvećenoj Krvi Kristovoj, izmolili su srednji čas i pomolili se za sve žrtve koje su stradale u tom logoru. Radni sastanak održan je u dvorani crkve sv. Petra u Dachau, na kojem se dogovaralo o susretu ministranata iduće godine i hodočašću u Altötting 2016. godine. Svi su sudionici dobili na dar knjigu: 50. obljetnica Crkvenog zborna Hrvatske katoličke župe München. Za okrjeplju u restoranu pobrinuo se fra Ivan Čugura, župnik HKŽ Freising. F.J.Z.

KOBLENZ

Dvadesetero krizmanika

UHrvatskoj katoličkoj misiji Koblenz završili su „misiski dani“ u povodu 45. obljetnice postojanja misije. U toj je prilici misiju 3. listopada pohodio varaždinski biskup

mons. Josip Mrzljak, koji je tada ujedno podjelio sakramenat sv. potvrde. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je mons. Mrzljaka u crkvi sv. Franje u Koblezu u suslavljku i s voditeljem

misije vlč. Stjepanom Zadravcem i voditeljem HKM u Hagenu i Ennepetal-Lüdenscheidu vlč. Damironom Kovačićem. Sakrament potvrde primilo je dvadesetero mladih.

LEONBERG

Proslavljen sv. Nikola Tavelić

Unedjelju, 15. studenoga, svećano je proslavljen sv. Nikola Tavelić, zaštitnik Hrvatske katoličke zajednice u Leonbergu. Sv. misu u crkvi sv. Ivana Krstitelja predvodio je fra Jozo Župić, dušobrižnik u Hrvatskoj katoličkoj župi u Münchenu. Zajedno s njime slavio je i voditelj zajednice u Leonbergu fra Ivica Erceg. Govoreći o mučeništvu sv. Nikole Tavelića, fra Jozo se pozvao na riječi pape, sada već sv. Ivana Pavla II. iz

govorene 1998. prilikom proglašenja blaženim kardinala Alojzija Stepinca: „Velik je broj mučenika koji su tijekom stoljeća nikli u ovim krajevima, počevši od vremena Rimskog carstva, s likovima kao što su Venancije, Dujam, Anastazija, Kvirin, Euzebije, Polion, Mavro i toliki drugi. Njima su se u kasnijim stoljećima pridružili Nikola Tavelić i Marko Križevčanin, zatim mnogi svjedoci vjere u vrijeme otomanske vladavine te oni iz naših vre-

mena među kojima se ističe svjetla osoba kardinala Alojzija Stepinca.“ Za vrijeme mise pjevalo je crkveni zbor iz Sindelfingena pod vodstvom s. Rozarije Čurić, koja je pastoralna suradnica sa svojom susestrrom s. Mirjanom Juranović. Nakon misa pred crkvom je prireden domjenak.

Fra Jozo i fra Ivica slavili su svete mise i u drugim djelama zajednicama – zajednici sv. Leopolda Bogdana Mandića u crkvi sv. Josipa u Herrenbergu, te u zajednici Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta u crkvi Presv. Trojstva u Sindelfingenu. **J. Župić**

Svečano misno slavlje predvodio je fra Jozo Župić u zajedništvu s voditeljem zajednice fra Ivicom Ercegom

LUDWIGSBURG

Nastup crkvenih zborova na obiteljskoj misi

Unedjelju 8. studenog u crkvi Mira u Ludwigsburgu slavljena je sv. misa na kojoj je pjevao crkveni mješoviti zbor i dječji crkveni zbor „Slavuj“ iz Hrvatske katoličke zajednice Ludwigsburg i Korntal. Bila je to koncertna i obiteljska sv. misa. Glavna lada crkve, koja prima više od 2000 osoba, bila je gotovo popunjena. U zboru „Slavuj“ bilo je više od 70 djece u dobi od 4 do 15 godina, a u velikom zboru bilo je više od 40 osoba. Dakle ukupno njih više od 110.

To je pravo bogatstvo i ponos zajednice Ludwigsburg. Zborovima ravnina njihova voditeljica Monika Peter, a na keyboardu i orguljama prati njezina kćerka 15-godišnja Mathilde. Na gitari prati 16-godišnji Ivan Maljevac.

Danas, kako je rekao u uvodu, župnik fra Ante Maleš, nije trebao ni propovijedati, jer su oni propovijedali svojim pjevanjem, sve na slavu Bogu. Riječu i pjesmom članovi zborova su slavili Boga i zahvaljivali mu.

Na kraju je župnik fra Ante zaželio da nastoje i dalje svim srcem i svom dušom, sposobnošću i svom ljubavlju slaviti Boga i razveseljavati svoju zajednicu pjesmom i ljubavlju, kao same sebe. ■

REUTLINGEN

Vukovarski memorijal 2015.

Uhrvatskim katoličkim zajednicama Metzingen, Reutlingen i Tübingen, u utorak 17. studenoga,

prijeteta". Obilježavanje je počelo sv. misom zadušnicom koja je slavljena za poginule branitelje Vukovara i

obilježena je tragedija Grada Vukovara. U tom je povodu u Reutlingenu održan 6. vukovarski memorijal pod geslom „Vukovar – mjesto posebnog

Škabrnje, ali i cijele Domovine. Sv. misu je slavio vlač. Senko Antunović, župnik župe Kraljice Neba i Zemlje u Pločama, u zajedništvu s domaćim žup-

nikom vlač. Antonom Kutlešom te župnim vikarom vlač. Ivicom Zrnom.

Vlač. Antunović je istaknuo kako taj memorijal ima svrhu prisjećanja na tragediju koja se dogodila, ne samo Gradu Vukovaru, nego i u cijeloj Domovini te da narod koji želi kvalitetno graditi budućnost treba, prije svega poznavati vlastitu prošlost. Vlač. Senko je podsjetio da je prošla 24 godine od stradanja Vukovara - Grada Heroja, ali rane su vidljive još i danas. I nije se ta strahota dogodila samo u Vukovaru, nego i u Škabrnji, te u mnogim mjestima Domovine. Istaknuo je da se posebice treba moliti za lijepu budućnost Domovine, ali i nastojati osobno graditi upravo takvu budućnost. Možemo li to ukoliko se ne sjećamo što su branitelji učinili za nas, upitao je vlač. Senko. Nakon sv. mise slijedio je prigodni program. Okupljeni su se pomolili za sve poginule branitelje, a nakon toga je prikazan dokumentarni film redatelja Eduarda Galića „Vukovar 1991.“.

Ivica Zrno

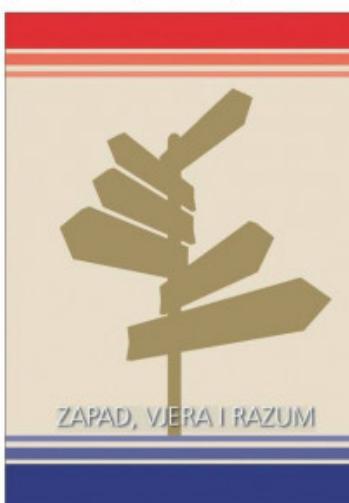
KNJIGE

Zapad, vjera i razum

Zapad, vjera i razum, zbornik radova, (uredili: dr. Adolf Polegubić i dr. Boris Vulić), Hrvatski dušobrižnički ured, Diaspora croatica knj. 21, Frankfurt am Main, 2015., 174 str.

Iz tiska je izšao 16. po redu Zbornik radova s godišnjih pastoralnih skupova hrvatskih svećenika, dakona, pastoralnih suradnika i suradnika iz Zapadne Europe, koje organizira Hrvatski dušobrižnički ured iz Frankfurta na Majni. U novom Zborniku su predavanja sa skupa održanog od 22. do 25. rujna 2014. u Vierzehnheiligenu u Njemačkoj o temi „Zapadna civilizacija u raskoraku između vjere i razuma“. Zbornik, kojeg su uredili dr. Adolf Polegubić i dr. Boris Vulić, nosi naziv „Zapad, vjera i razum“, a u Zborniku su objavljeni radovi dr. Ivana Bodrožića „Odnos vjere i razuma u kasnoantičkom svijetu“ i „Teologija o vjeri i razumu Ivana Pavla II. prema enciklici Fides et ratio“, dr. Mladena Parlova „Odnos vjere i razuma kroz srednji vijek i renesansu“ i „Razumska krepština vjere – temelj kršćanskoga života“ i dr. Borisa Vulića „Novovjekovlje: veliko razdruživanje vjere i razuma“ i „Nužnost kršćanske vjere u oblikovanju 'europskoga razuma'“. Predgovor je napisao delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina u kojem ističe: „Ponosan sam što u rukama držimo još je-

dan Zbornik kao pisani spomen naših napora da preko pastoralnih skupova na poseban način jačamo i učvršćujemo naše zajedništvo i povezanost te

tražimo nove puteve za jačanje naše nade u evangelizacijsko djelo Crkve.“

„S jedne strane, autori donose povjesno-teološki prikaz odnosa između vjere i razuma, sve od antike pa do novog vijeka, ukazujući pritom

na sretna, ali i ona manje sretna ostvarenja tog odnosa. S druge strane, Zbornik nas uvodi u promišljanja o nekim suvremenim aspektima odnosa vjere i razuma, otvarajući nove obzore i puteve kojima valja ići kako bi se obnovilo narušeno suglasje. Prilikom je dragocjeno ukazivanje na izvornu komplementarnost između filozofije i teologije, između vjere i razuma, o čemu svjedoči i podudarnost promišljanja jednog filozofa agnostička (Marcello Pera), te misli i naučavanja dvojice teologa, štoviše rimskih biskupa (Ivan Pavao II. i Benedikt XVI.). Smatramo, stoga, da su istraživanja sabrana u ovom Zborniku vrijedan doprinos vječnoj i neiscrpanoj temi odnosa vjere i razuma. Riječ je o odnosu koji će i u budućnosti zapadne, ali i cijelokupne ljudske civilizacije imati važno značenje“, istaknuo je prvi recenzent Zbornika doc. dr. sc. Davor Vuković. Drugi recenzent Zbornika dr. sc. Edward Punda ističe pak kako je posebna vrijednost Zbornika što je djelo više autora, a opet vrlo harmonično i misaono i stilski.

A.P.

Razgovori o hrvatskoj dijaspori (II.)

Adolf Polegubić: „Povratak, integracija ili asimilacija? – Razgovori o hrvatskoj dijaspori (II.)“, Diaspora croatica knj. 22, Hrvatski dušobrižnički ured, Frankfurt am Main, 2016., 148 str.

Udrugoj knjizi intervjuva pod naslovom „Povratak, integracija ili asimilacija? – Razgovori o hrvatskoj dijaspori (II.)“ autor dr. Adolf Polegubić donosi dvadeset intervjuva koje je vodio s istaknutim osobama crkvenoga i društvenog života – iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Njemačke, Švicarske i dr. – pri čemu je naglasak stavljen na pastoralno djelovanje među hrvatskim izvandomovinstvom, a dotaknute su i druge važne teme života i djelovanja Hrvata izvan domovine. Sugovornici u ovoj knjizi su: prof. Srebrenka Še-

ravić, mons. dr. Petar Rajić, dr. s. Nela Gašpar, dr. Tomislav Markić, Stjepan Herceg, dr. Željko Lovrenčić, mons. Ivan Miklenić, dr. Siniša Kušić, dr. Ivan Đikić, fra Joško Kodžoman, fra Mićo Pinjuh, mons. dr. Robert Zollitsch, mons. dr. Marin Srakić, mons. dr. Pero Sudar, vlč. Ivica Komadina, kardinal Karl Lehmann, mr. Zrinka Lučić-Vrhovac, dr. Ivo Krpina, mons. dr. Nikola

Eterović i kardinal Vinko Puljić. U knjizi se ističe kako je pitanje hrvatskog izvandomovinstva posebno važno pitanje, stoga bi mu trebalo pristupiti s punom zauzeću i odgovornošću na svim razinama. I ova druga knjiga intervjuva dr. Adolfa Polegubića, kao i ona prethodna iz 2006. godine, u tom smislu može biti ne samo poticaj, nego i velika pomoć u razmišljanju i djelovanju. C.F.

Napisala i priredila: Željka Čolić

Dragi mladi čitatelji!

Sprosincem stiže vrijeme Božića. Nadamo se vašem dobrom raspoloženju i kratkom predahu uz našu božićnu priču. Provedite božićne blagdane u miru i blagoslovu. Želimo svima sretan Božić, te puno zdravlja i sreće u novoj 2016. godini!

Božićna priča

Pozdrav s neba

Jednom davno, davno dogodilo se nešto vrlo neobično. Zima jednostavno nije došla. Snijeg je zaboravio pasti, vjetar zaboravio zapuhati, priroda se zaboravila mijenjati, a sunce je neprestano slalo toplinu na Zemlju. Ispočetka su ljudi još bili zadovoljni, jer im je toplina ustvari odgovarala i nije im nedostajala zima. Međutim, kako je vrijeme prolazilo i već studeni mjesec prošao, a prilike se nisu mijenjale, svi su su se polako čudili. Počelo se širiti ipak nekakvo neobično nezadovoljstvo i ljudi bi se pitali: Pa, što se to dogodilo s prirodom? Predbožićno vrijeme nastaje, a zimi ni traga. A, djeca su već zabilježili: Hoće li Božić uopće doći? Nitko nije znao. Svi su bili zbumjeni, jer tako nešto nikad dosad se nije dogodilo. Postajali su sve nestrpljiviji i ponekad pogledavali prema Nebu, ne bili vidjeli nešto, što bi im dalo na znanje da će se prilike promijeniti. Ali Nebo je šutjelo. Ništa se ne bi promijenilo, ni tračak vjetra ne bi se pojavio, sve bi ostalo mirno. Svi su se pomirili s činjenicom da zima neće doći, a Božić će provesti bez božićnog drvca... Vladala je neka neobično napeta atmosfera puna sumnji i nagadanja o tom neobičnom događanju. Bez obzira na te trenutke stanke i razmišljanja, ljudi su nastavili neumorno dalje sa svojim žurnim pripremama i kupovanjem uoči božićnih blagdana, nemajući vremena ni za sebe ni za svoje bližnje. Mada su trgovine i ulice bile okičene i ukrašene uobičajenim božićnim svjetlima i dekoracijama, postojala je očigledna nelagodnost, jer su svi znali da nešto nije onako kako bi trebalo biti ili onako ka-

ko je dosad bilo. Možda dolazi smak svijeta ili nas je Nebo zaboravilo, govorili bi neki. Jedan neopisiv nemir se širio nijemo među ljudima i postali su potajno u dubini zabrinuti. I, onda se dogodilo ono, čemu se više niko nije nadao. Uoči Badnje večeri počeo je tihoo i polako padati snijeg. Snježne pahuljice su nježno lepršale i veselo skakajući se spuštale polako na Zemlju. Nebo se plavilo, zvjezdice su zablistavale, a sunce je zasjalo nekim posebnim dosad neviđenim svjetлом uz sjaj jedne velike zvjezde, a nije bila noć. Svi su oduševljeno zastali i promatrali taj posebni prizor i čarobni trenutak.

Nikad dosad ovako nešto se nije dogodilo. I ljudi su znali da je to pozdrav s Nebo. Osjetili su ljubav i mir u srcima i znali da je to Božji znak i ujedno božićni dar svima, neopisivo velik i nezamjenjiv. Osjetili su olakšanje i zahvalnost i postali svjesni svoje malenkosti. Sve nesuglasice i svade su prestale i širilo se medusobno razumijevanje, sloga i mir među ljudima. Međutim na Nebu su nebeski promatrači znali da su ljudi zaboravni i ponekad ih treba podsjetiti na vrijednosti života. A, na Zemlji djeca vjeruju kako su se anđeli igrali tog Božića skrivača, pa su zaboravili poslati snijeg, a možda je Nebeski sat stao, jer je sveti Petar negdje izgubio ključ i onda ga u pravom trenutku opet našao. Bilo kako bilo, za ljudi će to ostati zauvijek tajna, jer Bog ima svoja nedokučiva pravila i opominje nas na prolažnost i, ustvari, nebitnost vremena i ukazuje na istinske vrijednosti, koje bi iz ljubavi prema Isusu trebali živjeti... Svima blagoslovil Božić!

Snimka: M. H. Oberitz, inoge, Decembar 2015

„Ja vas neću mrziti!“

Njezin suprug i otac dječačića od 17 mjeseci, Antoine Leiris, na facebooku je tri dana nakon zločinačkih terorističkog napada u Parizu objavio prkosnu, ali neočekivano kršćansku poruku teroristima i oproštaj od supruge koju je upoznao prije 12 godina, a opisao ju je kao „iznimno biće“ i „ljubav njegova života“.

Teroristima poručuje da neće dobiti njegovu mržnju, koju su možda očekivali, nego im naprotiv napominje da su ubojstvom njegove supruge ubili Boga u njezinu tijelu. Oni koji slijepo ubijaju ljudе, i to u ime Boga, ubijaju Božji dar života u ljudima te zaboravljaju Božju univerzalnu zapovijed: „Ne ubij!“ Nema nikakva Boga, Alaha ili proroka, koji zagovara ili podržava mržnju, ubojstvo, nasilje, zlo... Sve one koji planiraju, potiču i vrše takva nasilja ne čekaju nikakavi rajski vrtovi s mnoštvom vječnih djevica nego – deveti krug pakla! Oni su „mrtve duše“! Oni su gubitnici! Oni su zločinci! U tom raju slobode i ljubavi neće biti mjesta za njih.

Pismo Antoniea Leirisa podijeljeno je stotinama tisuća puta na socijalnim mrežama i medijima. Ono je istinski evanđeoski i kršćanski odgovor na mržnju. On je za mene svecat naših dana. Slijedi njegovo pis-

mo: „U petak navečer oteli ste život jednog iznimnog bićа, ljubavi mog života, majke mog sina, ali nećete dobiti moju mržnju. Ne znam tko ste i ne želim to znati, vi ste mrtve duše.

Ako nas je Bog u čije ime ubijate tako slijepo doista napravio na svoju

da svoje sunarodnjake gledam s po-dozrenjem, da žrtvujem svoju slobodu za sigurnost. Izgubili ste.

Vidio sam je jutros. Napokon na-kon dana i noći čekanja. Bila je lijepa kao onda kada je otišla u petak, lijepa kao onda kad sam se prije 12 godina

beznadno zaljubio u nju. Naravno da sam shrvan od боли, dajem vam tu malu pobjedu, ali bol neće dugo trajati. Znam da će ona svakog dana biti s nama i da ćemo se jednoga dana ponovno naći u raju slobodne ljubavi u kojima vama nema pristupa.

Samо smo dvojica, moj sin i ja, ali moćniji smo od svih armija svijeta. Nemam više vremena da ga trašim na vas, moram Melvilu kojji se budi iz svog po-

podnevног sna. Nema ni 17 mjeseci. Pojest će svoj obrok kao i obično, a onda ćemo se igrati kao i obično i cijelog svog života taj će vam mali dječak svojom srećom i slobodom biti prijetnja. Jer ne, nećete dobiti ni njegovu mržnju.“

Priredio: T. G.

sliku, svaki je metak u tijelu moje supruge rana u Njegovom srcu.

I zato vam neću pokloniti svoju mržnju. Tražite je, ali odgovoriti mržnjom na mržnju znači postati žrtvom istog neznanja koje vas je učinilo takvima kakvi jeste. Želite da se bojim,

TRIER

Vlč. Stjepan Zadravec član Prezbiterskog vijeća Biskupije Trier

Odlukom trierskog biskupa dr. Stephana Ackermannia, od 30. listopada, svećenik Varaždinske biskupije vlč. Stjepan Zadravec, član Biskupijske sinode koja je upravo u tijeku u Biskupiji Trier, imenovan je i članom Prezbiterskoga vijeća Biskupije Trier i na tome je mjestu zamjenio dosadašnjega predstavnika stranih sveće-

nika u Prezbiterskom vijeću poljskoga prelata dr. Franciszeka Mrowieca.

Vlč. Zadravec je voditelj Hrvatske katoličke misije u Koblenzu. Od 2008. djeluje i kao dušobrižnik na njemačkim župama St. Franziskus, St. Elisabeth, St. Laurenzius, St. Martinus, St. Hedwig i St. Beatus. „Imenovanje vlč. Zadravca u Pre-

biterško vijeće, priznanje je za uspješan rad kako na polju dušobrižništva tako i na polju socijalnog rada te je ujedno i priznanje svim hrvatskim misionarima u Njemačkoj, kao i cijeloj Hrvatskoj inozemnoj pastvi“, istaknuo je ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. sc. Tomislav Markić.

IKA

IZ CRKVE U SVIJETU

Nastavak sa str. 4

Uganda voli Papu

U Ugandi je Papa dočekan s većim oduševljenjem nego u Keniji, jer kako je prenio austrijski Kathpress - „doista nigdje u Africi Katolička Crkva nije više afrička nego u Namungongu. Jer tamo, sjeverno od ugandskoga glavnog grada Kampale, časte se prvi sveci Crnoga kontinenta u novo doba: 'Ugandski mučenici'.“ Upravo se u tome svetištu Papa susreo s desetima tisuća vjernika u subotu 28. studenoga, podsjetivši da je 22.-oje pripadnika kraljevskoga dvora u Bulandi krajem 19. stoljeća dao ubiti monarh samo zato što su bili katolici. Papa je u petak dočekalo na stotine tisuća vjernika u glavnome gradu Kampali, a na misi u subotu bila je vidljiva još jedna činjenica: sudjelovalo je jako puno žena, što nije bio slučaj u Keniji. U svojoj propovijedi Papa je podsjetio i na anglikanske mučenike, čije je svetište u blizini katoličkoga, te je govorio o „ekumeni krvi“ koja po-

vezuje sve kršćane. No, baština mučenika nije neka vrsta dragocjenog nakita kojega treba čuvati u muzeju, nego kršćani i danas moraju biti aktivni i zauzeti Isusovi svjedoci u obitelji, na radnome mjestu i u društvu.

Na zanimljiv ga je način dočekao u starome glavnom gradu Entebbeu i predsjednik Yoweri Museveni koji nije održao pozdravni govor, nego mu je predstavio neke počasne goste, pričemu se šalio. No, Papa u svom pozdravnom govoru nije študio na kritici, pa i prema Museneviju, premda je to učinio na suptilan način. Uganda treba dobru i transparentnu vlast koja će svima omogućiti sudjelovanje u političkom životu zemlje i pravednu podjelu dobara, poručio je Sveti Otac, koji se susreo i s diplomatom i mnogim drugim zajednicama, ali i govorio o temi AIDS-a, te pohvalio rad katoličkih redova i zajednica u prilog oboljelima. U Ugandi je 2014. godine od 36 milijuna stanovnika zabilježeno da je njih čak 1 i pol milijun zaražen HIV-om, a umrlo ih je 33 tisuća.

Katoličkoj Crkvi u zemlji Papa je u petak 27. studenoga poručio: Jačajte

laike i bolje ih obrazujte i odgajajte. Isus svojoj Crkvi nije dao samo pastire i apostole, nego i učitelje, kako bi se cijelo tijelo Crkve izgradilo na najbolji mogući način. Jer, ono što primjećuju i sami afrički biskupi je činjenica da je kristijanizacija na afričkom kontinentu često površna. O tome mnogo znaju i mladi, ali i biskupi, svećenici i redovnici s kojima se papa Franjo susreo u subotu ujutro, potaknuvši ih da brinu ne samo o 47% Ugandana koji su katolici, nego o svima jer Uganda još nema neku osobitu demokratsku tradiciju.

U Keniji je pak Papa boravio od srijede 25. studenoga, kada je sletio u glavni grad Nairobi. U prvi plan toga pohoda medijski je stavljeno njegov govor u četvrtak 26. studenoga u sjedištu svjetskoga programa UN-a, premda je Papi dakako najvažnije bilo ojačati vjernike i potaknuti ih na ljubav prema bližnjemu. A to je posebno istaknuto u posjetu siromašnoj četvrti Nairobi. Oštrim je riječima tamо Sveti Otac osudio strahovito siromaštvo mnogih afričkih zemalja.

M. K.

NAGRADNA KRIŽALIKA

Božić

Rješenje poslati najkasnije do 28. siječnja 2016.

Božić (1,2,3, 4)	„Bruto register tona“	Mjesto lokacija	Želatina iz olga	Grmo- vitlo drvo	Datost, činjenica	Format papira	Mreža u tenisu	Mariofil Soldo	Rado- van Ivšić	Oton Kučera	Učenik, školarac	Španjol- ska	Rev- njak	Pozitiv- na elek- troda
1 >								2 > Na tu stranu						
Skija- lište na Pohorju						Učenje o moralu Inoslava od mlađe						Antonio Nućić Škodište oružja		
Radnica u kojoj se tka									Na koji način					
Živa za- jednica	Kemijski elem. (Ar) 3						Tjerati... na konac „Metar“		Ante Kostelić 4			Djelovanje Bivša tenisačica, Chris		
Ivan Locković	✓		Mjesto kod Kopriv- nice	Pištolj, revolver Glumica, Nina ...								„Amper“ Otok na Jadrani		
Grad u Ma- derskoj			▼	▼									„Tvornica auto- mobilja, Sarajevo“	
Žlijeb urezan u dasku					Konrad Ade- nauer			Ne poda... daleko od klade						
Hrv. Trublijač, Stanko								Savjet, vjeće [svetu- čilišni...]						
Napad, nasri, juris								Biljka s lantkom, šupljom stabliškom						
								Kniga zem- lijopisnih karata						

NAŠE ZAJEDNICE

ULM Slavlje sakramenta potvrde

Unedjelju 25. listopada u Hrvatskoj katoličkoj zajednici sv. Josipa u Ulmu bilo je posebno svećano. Toga dana je u crkvi sv. Jure u tom gradu svećano misno slavlje predvodio je i podijelio sakrament sv. potvrde banjolučki biskup mons. Franjo Komarica. Sakrament je primilo 56 krizmanica i krizmanika.

Svi su s nestripljenjem čekali taj trenutak, a za sve su se na poseban način pripremali mladi, njihovi roditelji i kumovi. Tijekom misnog slavlja pjevao je Bogoslovski zbor „Stadler“ iz Sarajeva, čiji su članovi doputovali sa svojim rektorm vlc. Josipom Kneževićem. U nadahnutoj je propovijedi mons. Komarica govorio

Krizmanice i krizmanici s mons. Komaricom, svećenicima i pastoralnom suradnicom

o važnosti sakramenta potvrde te je sve potaknuo, posebno mlade da ostana vjerni Kristu. Oduševljeni krizmanići su na sv. misi dali svoj novčani prilog za hrvatsku misijsku postaju u

Mbinga u Tanzaniji, kako bi svojim vršnjcima tamo pomogli pri otvorenju prostorija za školovanje. Na kraju su uslijedile zahvalne riječi i predaja darova.
J.K.

NJEMAČKA

Personalne promjene

Donosimo podatke o personalnim promjenama u hrvatskim katoličkim misijama i zajednicama u Njemačkoj.

HKZ TRAUNREUT

Fra Vislav Krijan postao je novim župnikom, a zamjenio je dosadašnjeg župnika fra Pavu Filipovića, koji je postao voditeljem HKM Aachen.

HKM AACHEN

Dosadašnji voditelj misije fra Franjo Troglić vratio se u domovinu, a novi voditelj misije je fra Pavo Filipović, koje je dosad bio župnik HKZ Traunreut.

HKM ENNEPETAL - LÜDENSCHIED

Dosadašnji voditelj misije vlc. Branko Šimović je otišao u mirovinu, a voditeljem misije je postao vlc. Damir Kovačić, koji je ujedno i voditelj HKM Hagen. U misiji odnevno kao pastoralna suradnica djeluje Gordana Čutura s pola radnog vremena. Drugu polovicu radnog vremena djeluje u HKM Hagen.

HKM SAARBRÜCKEN

Novim voditeljem misije postao je don Sebastijan Marković, koji je zamjenio dosadašnjeg voditelja misije don Rudija Belka.

HKM HAMBURG

Novi dušobrižnik u HKM Hamburg je o. Dominik Kristijan Gerbić, koji je došao na mjesto dosadašnjeg dušobrižnika o. Matijasa Farkaša.

HKM BAMBERG

Dosadašnji voditelj misije don Marko Pavletić 1. prosinca prestaje sa službom i vraća se u domovinu, a na mjesto voditelja misije dolazi don Filip Tomić.

HKZ SINDELFINGEN, LEONBERG I HERRENBERG

Kao nove pastoralne suradnice u zajednicama djeluju s. Rozarija Iva Čurić (u Sindelfingenu i Leonbergu) i s. Mirjana Juranović (u Sindelfingen i Herrenbergu). Došle su na mjesto dosadašnjih pastoralnih suradnica s. Bogoljube Jurić i s. Bernardete Tomić, koje su se vratile u domovinu.

HKM BIELEFELD

Nova pastoralna suradnica je Marina Mraz. Došla je na mjesto dosadašnje pastoralne suradnice Marice Mraz, koja je otišla u mirovinu.

HKZ BITIGHEIM-BISSINGEN, ILLINGEN I VAIHINGEN A.D. ENZ

Pastoralna suradnica Ana Mađunić otišla je u mirovinu.

Obrnuto

- Kad muž šuti, on je mislilac.
- Kad žena šuti, onda nastrada mislilac.

Muka

Šeću se Jure i Mara plazom i ugledaju slikara kako crta more.

Jure će Mari:

- Vidiš, Mare, kako se čovjek muči kad nema fotoaparat.

Što ne funkcioniра?

Žena mi je ostavila poruku na hladnjaku:

- Ovo više ne funkcioniра, preselila sam se kod svojih!
- Ja otvorio hladnjak: svjetlo radi, pivo je hladno... Ne razumijem, što to ne funkcioniра?

Viđenje

Pesimist vidi samo tamu u tunelu. Optimist vidi svjetlo na kraju tunela. Realist vidi da je to svjetlo zapravo vlak. A strojovoda vidi tri bedaka na pruzi.

Zimsko računanje vremena

Zimsko računanje vremena počinje kada sarma zamijeni papriku!

Rekla sam ti

Žena viče na muža preko mobitela: - Lijepo sam ti rekla da dolazim za 5 minuta, što me zivkaš svakih pola sata?

Sredstvo za čišćenje

Rekli su mi da je rakija dobra za čišćenje kuće. I mogu vam reći, otkako je pijem, sve mi izgleda čišće.

Ekološki standard

Moj automobil zadovoljava sve ekološke standarde – stalno je u garaži.

10 stvari o kojima te Bog neće ništa pitati

1. Bog te neće pitati kakav si auto vozio. Pitat će te koliko si osoba, koje nisu imale prijevoz, odvezao na njihovo odredište.
2. Bog te neće pitati za kvadraturu tvog doma. Pitat će te koliko si osoba ugostio u svome domu.
3. Bog te neće pitati kakvu si odjeću imao u svom ormaru. Pitat će te kolikima si pomogao da se odješnu.
4. Bog te neće pitati kolika ti je bila najveća plaća. Pitat će te, što si s tom plaćom učinio?
5. Bog te neće pitati koja je bila tvoja najveća pozicija u tvrtki. Pitat će te jesli svoj posao obavljao pošteno i najbolje što možeš.
6. Bog te neće pitati koliko si prijatelja imao. Pitat će te kolikima si bio prijatelj.
7. Bog te neće pitati u kakovim susjedstvu živio. Pitat će te kako si se odnosio prema svojim susjedima.
8. Bog te neće pitati o boji svoje kože. Pitat će te što je u nutrini tvog bića.
9. Bog te neće pitati kolikima si prosljedio ovu poruku. Pitat će te za tvoj život i jesli li živio po ljubavi i milosruđu.
10. Bog te neće pitati zašto ti je trebalo dugo da pronađeš spasenje. On će te očinski odvesti u tvoj dom u raju.

Autor nepoznat; www.birno.net

Fini „gulaš” s teletinom

Sastojci za 4 osobe: 500 g teletine; 1 vrćica Vegeta Marinade s bijelim lukom; 2 žlice ulja; 300 g gljiva (šampinjoni, vrganji...); 100 ml bijelog vina; 2 žličice skrobnog brašna; sol; brašno.

Priprema: Teletinu izrežite na kockice i prelijte marinadom pa ih ostavite neka stoje 30 minuta. Na zagrijanom ulju ispecite meso, prelijte vodom i dinstajte na laganoj vatri dok meso ne omekša. Gljive izrežite na četvrtine i dodajte u gulaš. Dodajte vino i vodu i dinstajte još 10 minuta. Skrobo brašno razmutite u malo vode i umiješajte u gulaš i krat-

ko prokuhajte. Po potrebi posolite i popaprите. Poslužite kao samostalno jelo ili s kuhanom tjesteninom.

www.vegeta.hr

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

S	V	I	S	V	E	T	I	□	O	T	K	S
□	L	S	D	□	C	□	S	I	S	V	E	T
S	A	T	□	S	I	N	O	D	A	□	K	E
E	T	O	L	I	J	A	□	O	M	E	S	T
S	□	□	□	S	A	T	E	L	I	□	U	J
V	A	L	O	V	□	S	A	T	E	L	I	T
E	L	I	S	E	□	T	A	T	R	A	□	
T	A	R	O	T	□		I	N	V	A	□	
E	S	E	J	I	□							

Nagrada: Drago Tolić, Rüsselsheim

18. SMOTRA CRKVENIH ZBOROVA

DARMSTADT, 21.11.2015.,
ODRŽANA SMOTRA
ZBOROVA
DJECE I MLADIH

18. TREFFEN DER KIRCHENCHÖRE
Darmstadt, St. Fidelis Kirche,
21.11.2015

Zbor Hrvatske katoličke župe
München

Program su vodile
Laura Martinović i Lorain Lovrić

Zbor Hrvatske katoličke zajednice
Ludwigsburg

Zbor Hrvatske katoličke misije
Wiesbaden

Zbor Hrvatske katoličke župe
Frankfurt am Main

Zbor Hrvatske katoličke misije
Offenbach am Main